

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา)

ปริญญา

พลศึกษา	พลศึกษา
สาขา	ภาควิชา
เรื่อง	ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 The State Anxiety of Soccer Athletes on the 27 th National Youth Sports of Thailand
นามผู้วิจัย	นายปิยชาติ ชินชัย
ได้พิจารณาเห็นชอบโดย	
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	(อาจารย์จันทามาศ บัตรเจริญ, ค.ศ.)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	(อาจารย์พรเทพ ราชรุจิทอง, ป.ศ.)
หัวหน้าภาควิชา	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีระ มาลีหอม, ศศ.ม.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

The State Anxiety of Soccer Athletes on the 27th
National Youth Sports of Thailand

โดย

นายปิยชาติ จินชัย

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา)

พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปิยชาติ ชินชัย 2555: ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วม
การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา)
สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อาจารย์จุฑามาศ บัตรเจริญ, ค.ศ. 83 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์
ระหว่างรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วม
การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักกีฬาฟุตบอลชาย
จำนวน 468 คน ประกอบด้วย รอบแรก จำนวน 216 คน รอบสอง จำนวน 144 คน รอบรองชนะเลิศ
จำนวน 72 คน และรอบชิงชนะเลิศ จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบ
ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง ประกอบด้วย 3 ด้านคือ 1) ความวิตกกังวลทางกาย
มีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.75 มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.69 2) ความวิตกกังวลทางจิต มี
ความเที่ยงตรงเท่ากับ .85 มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.67 และ 3) ความเชื่อมั่นในตนเอง มี
ความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.83 มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.76 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความวิตกกังวลทางกายและความวิตกกังวลทางจิตของนักกีฬา
ฟุตบอลในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศอยู่ในระดับต่ำ และรอบชิงชนะเลิศอยู่ในระดับ
ปานกลาง ความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาฟุตบอลในรอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศอยู่
ในระดับปานกลาง และรอบชิงชนะเลิศอยู่ในระดับสูง และ 2) เปรียบเทียบความวิตกกังวลทางกาย
ของนักกีฬาฟุตบอล รอบชิงชนะเลิศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ รอบแรก รอบรองชนะเลิศ และ
รอบสอง ความวิตกกังวลทางจิตของนักกีฬาฟุตบอล รอบชิงชนะเลิศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ
รอบสอง รอบแรก และรอบรองชนะเลิศ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาฟุตบอล
รอบชิงชนะเลิศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ รอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Piyachat Chinchai 2012: The State Anxiety of Soccer Athletes on the 27th National Youth Sports of Thailand. Master of Arts (Physical Education), Major Field: Physical Education, Department of Physical Education. Thesis Advisor: Mrs. Juthamas Butcharoen, Ph.D. 83 pages.

The purposes of this research were to study and to compare the level of the state anxiety of soccer athletes attended at the 27th National Youth Sports of Thailand among the first, the second, the semi-final, and the final rounds. The populations were 468 male athletes including 216 players in the first round, 144 players in the second round, 72 players in the semi-final round, and 36 players in the final round. The researcher instrument was the Revised Competitive State Anxiety Inventory-2 including 1) the somatic anxiety, the construct validity was .75 and the alpha coefficient was .69; 2) the cognitive anxiety, the construct validity was .85 and the alpha coefficient was .67; and 3) the self confidence, the construct validity was .83 and the alpha coefficient was .76. Data were analyzed for percentage, mean, and standard deviation.

Findings were found that: 1) the somatic and cognitive anxiety levels of soccer athletes at low levels in the first round, the second round, the semi-final round, as well as at a medium level in the final round. The self confidence levels of soccer athletes was at a medium level in the first, the second, and the semi-final rounds, as well as at a high level in the final round; and 2) The comparison of the somatic anxiety of soccer athletes was at the highest mean in the final round, followed by the first round, the semi-final round, and the second round. The cognitive anxiety of soccer athletes was at the highest mean in the final round, followed by the second round, the first round, and the semi-final round. Meanwhile the self confidence of soccer athletes was at the highest mean in the final round, followed by the first round, the second round, and the semi-final round.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของ อาจารย์ ดร. จุฑามาศ บัทรเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร. พรเทพ ราชรุจิทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ชาญชัย ชันติศิริ ประธานการสอบ และ รองศาสตราจารย์ วิสูตร กองจินดา ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำด้านวิชาการ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ คุณอรพรรณ ปุญญา และคุณธรรณิษฐ์ พานธงรักษ์ ผู้ช่วยวิจัย รวมทั้งผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ประจำทีม และนักกีฬาฟุตบอลทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อทรงเดช และคุณแม่จำเนียร ชินชัย ที่ให้ชีวิต กำลังใจ กำลังทรัพย์ และการศึกษาแก่ผู้วิจัย และขอขอบใจนางสาวธัญลักษณ์ ชินชัย น้องสาวที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน คุณค่าอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้แก่ บิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ปิยชาติ ชินชัย

มีนาคม 2555

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	6
ความหมายของความวิตกกังวล	6
ประเภทของความวิตกกังวล	8
ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวล	9
ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการแข่งขันกีฬา	13
การวัดความวิตกกังวล	15
ทฤษฎีความวิตกกังวล	18
ประวัติกีฬาเยาวชนแห่งชาติ	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
ประชากร	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	51
ผลการวิจัย	51
ข้อวิจารณ์	57
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	62
สรุปผลการวิจัย	62
ข้อเสนอแนะ	66
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	68
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย	74
ภาคผนวก ข แบบทดสอบความวิตกกังวล	76
ภาคผนวก ค รายชื่อทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27	79
ภาคผนวก ง มาตรฐานของการประเมินค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	81
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	83

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวน ค่าเฉลี่ยอายุ และประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 จำแนกตามรอบของการแข่งขัน	52
2	จำนวน และร้อยละของระดับความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 จำแนกตามรอบของการแข่งขัน	53
3	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 จำแนกตามรอบของการแข่งขัน	55
4	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ระหว่างรอบของการแข่งขัน	56
ตารางผนวกที่		
1	มาตรฐานของการประเมินค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ Kirkendall, Grubber and Johnson (1987)	82

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กราฟการเปลี่ยนแปลงความวิตกกังวลก่อนการแข่งขัน	12
2	แสดงทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory)	18
3	แสดงทฤษฎียู-คว่ำ (Inverted-U Theory)	19
4	แสดงฮานิน โชนของความเหมาะสม	21
5	แสดงทฤษฎีอักษรรู-คว่ำ และ โชนแห่งพลังงานที่เหมาะสม	22
6	กราฟแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิตใจ และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 27 ระหว่างรอบของการแข่งขัน	57

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

กีฬา เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหว ภายใต้กฎกติกา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนาน การพักผ่อน ความเพลิดเพลิน การพัฒนาทักษะ และเพื่อการแข่งขัน จากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ทำให้กีฬามีใช้เพียงกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น แต่มุ่งไปสู่กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ โดยเป้าหมายของการแข่งขันเพื่อความต้องการการยอมรับ ชื่อเสียง เกียรติยศ และ ผลตอบแทนหรือเงินรางวัล ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้นักกีฬามีความมุ่งมั่นเพื่อชัยชนะ แต่ใน ขณะเดียวกัน เมื่อนักกีฬามีการแข่งขันสูงขึ้น ก็ทำให้เกิดความกดดันและความวิตกกังวลเพิ่ม มากยิ่งขึ้น การแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันในนัดสำคัญ นักกีฬาจะเกิด ความวิตกกังวล ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากความกลัว ประสบการณ์ที่ผ่านมา และส่งผลต่อ การแสดงออกความสามารถทางกีฬาเสมอ สอดคล้องกับ สมบัติ กาญจนกิจ และ สมหญิง จารุไทย (2542: 70) ที่กล่าวว่า ความวิตกกังวลตามสถานการณ์นั้นมีอิทธิพลต่อระดับการแสดงความสามารถ ของนักกีฬาโดยตรง คือ ถ้าระดับความวิตกกังวลหรือระดับการตื่นตัวอยู่ในระดับที่เหมาะสมก็จะ ทำให้นักกีฬาแสดงความสามารถออกมาได้อย่างสูงสุด แต่ถ้าความวิตกกังวลหรือความตื่นตัวอยู่ใน ระดับที่มากหรือน้อยเกินความเหมาะสมก็จะทำให้ระดับการแสดงความสามารถต่ำลง

ความวิตกกังวลเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาไม่อาจแสดงความสามารถทางกีฬาได้อย่าง เต็มที่ การศึกษาสภาพจิตใจของนักกีฬาจึงเป็นสิ่งจำเป็น หากผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม หรือผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องทราบสภาพจิตใจของนักกีฬาแล้ว ก็สามารถปรับสภาพทางด้านจิตใจให้เหมาะสมกับ การแข่งขันได้ ในเรื่องความวิตกกังวล (ศิลปชัย สุวรรณธาดา, 2533:59) ได้แบ่งความวิตกกังวล ออกเป็น 2 ประเภท คือ ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะประจำตัวของบุคคล (trait anxiety) มีลักษณะถาวร ไม่ว่าจะทำกิจกรรมใดๆ ก็จะทำให้เกิดความวิตกกังวลอยู่เสมอ และความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (state anxiety) เป็นความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์ ถ้าสถานการณ์มีความสำคัญมาก เช่น การแข่งขันเพื่อประเทศชาติก็จะมีความวิตกกังวลสูง แต่ถ้าสถานการณ์ไม่สำคัญหรือมีโอกาสนชนะ มากก็จะเกิดความวิตกกังวลต่ำ ในการแข่งขันกีฬา ความวิตกกังวลทั้งสองชนิดนี้จะเป็นตัวเสริมกัน

ถ้าการแข่งขันที่มีความสำคัญ นักกีฬาที่มีความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะประจำตัวสูงจะเสริมให้นักกีฬามีความวิตกกังวลตามสถานการณ์สูงมากขึ้น

การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ นับเป็นกีฬาที่มีการจัดแข่งขันมาตลอดและต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบันเป็นครั้งที่ 27 จึงนับว่าเป็นการแข่งขันที่มีความสำคัญต่อนักกีฬา และจากการแข่งขันที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อชัยชนะ จึงทำให้นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันเต็มไปด้วยความวิตกกังวล สอดคล้องกับ Martens (1987: 29-55 อ้างใน ปรานี อยู่ศิริ, 2542: 12) ที่กล่าวถึงความวิตกกังวลทางจิตก่อนการแข่งขันจะเริ่มมีระดับสูงขึ้น และจะยังคงสูงขึ้นเรื่อยๆ และจะมีความคงที่เมื่อเข้าสู่การแข่งขัน ในทางตรงกันข้าม ความวิตกกังวลทางกายก่อนการแข่งขันจะยังคงต่ำ จนกระทั่งก่อนการแข่งขันประมาณ 24 ชั่วโมง ความวิตกกังวลจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนถึงช่วงเข้าสู่การแข่งขัน และเมื่อการแข่งขันเริ่มขึ้นความวิตกกังวลทางกายจะลดลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ความวิตกกังวลทางจิตจะผันแปรอยู่ตลอดการแข่งขัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความน่าจะเป็นของผลการแข่งขันว่าจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว จะเห็นได้ว่า ความวิตกกังวลจะเกิดขึ้นกับนักกีฬาได้ทั้งก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน นอกจากนี้แล้วยังมีรอบของการแข่งขันที่มีความสำคัญ เนื่องจากนักกีฬาจะเกิดความวิตกกังวลที่สูงมากขึ้นตามสถานการณ์ ถ้าสถานการณ์ใดมีความสำคัญมากจะมีความวิตกกังวลมาก แต่หากสถานการณ์ใดมีความสำคัญน้อยจะมีความวิตกกังวลน้อยตามไปด้วย (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์, 2541: 53)

ความวิตกกังวลตามสถานการณ์มีความสัมพันธ์กับความสามารถของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬา การที่จะทราบถึงระดับความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในการแข่งขันกีฬาได้ จึงต้องมีการศึกษาความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬา ดังนั้น การศึกษาสภาพจิตใจของนักกีฬาจึงเป็นสิ่งจำเป็น หากผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบสภาพจิตใจของนักกีฬาแล้ว ทำให้สามารถเตรียมความพร้อมและปรับสภาพของนักกีฬาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ให้มีความพร้อมและเหมาะสมกับการแข่งขันได้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขันของนักกีฬาระดับเยาวชนแห่งชาติที่ผ่านมานั้น พบว่า มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอล แต่ยังไม่พบว่า มีการเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลระหว่างรอบของการแข่งขัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขันในแต่ละรอบของนักกีฬาฟุตบอล

ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ผลการวิจัยที่ได้จะใช้เป็นแนวทางให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬา เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปใช้ประกอบการหาแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงนักกีฬาให้สามารถแสดงความสามารถทางการกีฬาได้อย่างเต็มความสามารถต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ระหว่างรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบถึงระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลทราบถึงระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาในช่วงก่อนการแข่งขัน นำผลความวิตกกังวลมาใช้พิจารณาสภาพจิตใจของนักกีฬา เพื่อสามารถควบคุม และปรับสภาวะความวิตกกังวลของนักกีฬาให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม
3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยแก่ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศเท่านั้น

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 โดยทำการศึกษาตามรอบของการแข่งขันครั้งนี้ รอบแรกศึกษาจากประชากร จำนวน 12 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 216 คน รอบสอง จำนวน 8 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 144 คน รอบรองชนะเลิศ จำนวน 4 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 72 คน และรอบชิงชนะเลิศ จำนวน 2 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 36 คน รวมประชากรจำนวนทั้งหมด 468 คน

นิยามศัพท์

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์สำหรับการวิจัยดังนี้

ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ หมายถึง สภาพทางอารมณ์อันไม่พึงปรารถนาของบุคคลที่รู้สึกหวั่นกลัว ไม่สบายใจ สัมผัสหวาด อันเป็นผลจากการคาดการณ์ล่วงหน้าต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 3 ด้าน ได้แก่ ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ทางกาย ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง

ความวิตกกังวลทางกาย หมายถึง ความรู้สึกของร่างกายที่เกิดขึ้นจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าของร่างกาย มีลักษณะเฉพาะ และแสดงออกมาทางร่างกาย

ความวิตกกังวลทางจิต หมายถึง ความรู้สึกทางจิตใจของนักกีฬาในการเผชิญหน้ากับความท้าทาย มีสาเหตุมาจากความคิดในแง่ลบของนักกีฬา เป็นความวิตกกังวลที่ไม่แสดงออกมาทางร่างกาย

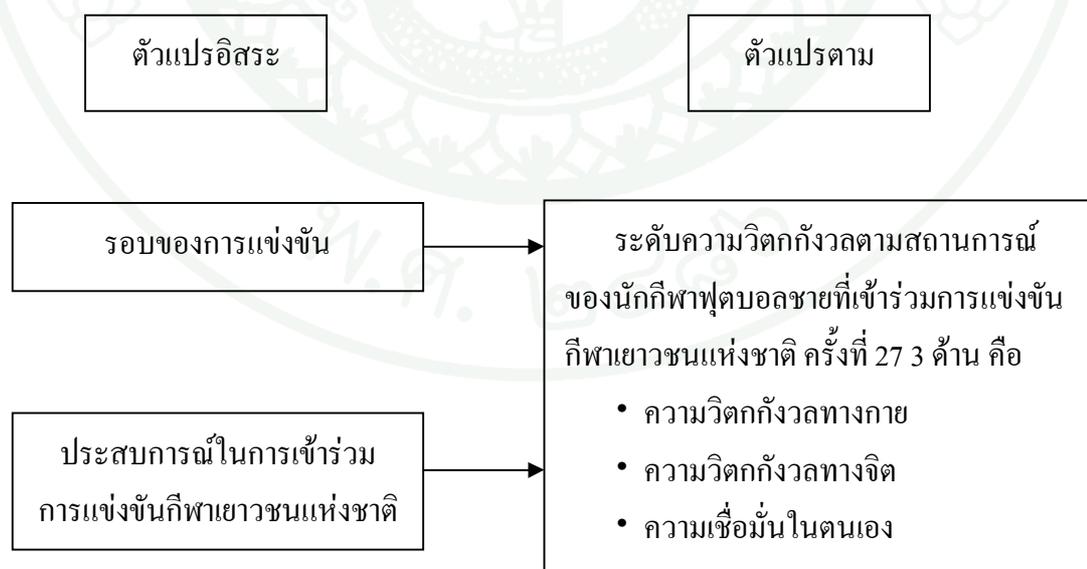
ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความแน่ใจ ความมั่นใจ หรือความกล้าหาญของบุคคลที่จะกระทำการต่างๆ ให้เสร็จลุล่วงได้ตามที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้แม้จะมีเหตุการณ์ใดมาเป็นอุปสรรค และมั่นใจว่าจะสามารถกระทำการนั้นได้แล้ว

ระดับความวิตกกังวล หมายถึง ระดับความวิตกกังวลที่ได้จากการนำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความวิตกกังวล เทียบกับเกณฑ์ของแบบทดสอบ มี 3 ระดับคือ ความวิตกกังวลระดับต่ำ ความวิตกกังวลระดับปานกลาง และความวิตกกังวลระดับสูง

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ หมายถึง การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ซึ่งจัดขึ้นที่จังหวัดอุดรธานี ระหว่างวันที่ 20 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2554

รอบของการแข่งขัน หมายถึง รอบของการแข่งขันของนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ได้แก่ รอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของความวิตกกังวล
2. ประเภทของความวิตกกังวล
3. ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวล
4. ความวิตกกังวลกับการแข่งขัน
5. การวัดความวิตกกังวล
6. ทฤษฎีความวิตกกังวล
7. ประวัติกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของความวิตกกังวล

ความวิตกกังวลเป็นภาวะทางอารมณ์ที่เกิดจากการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า สามารถเกิดขึ้นได้กับนักกีฬาทุกคน ความวิตกกังวล ได้มีนักจิตวิทยาหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

Lipkin and Cohen (1973: 10) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลไว้ว่า ความรู้สึกเครียด ความไม่สบาย ความกระวนกระวาย และความกลัว เกิดขึ้นจากความกดดันซึ่งอาจทราบหรือไม่ทราบสาเหตุก็ได้

English (1958: 35) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความวิตกกังวล เป็นสภาวะความไม่สบายใจอันเนื่องมาจากความปรารถนาอันแรงกล้า และแรงขับ ไม่อาจไปถึงเป้าหมายที่ต้องการได้
2. ความวิตกกังวล หมายถึง ความกลัวอันว่าวุ่น สับสนว่าอาจมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นในอนาคต

3. ความวิตกกังวล หมายถึง ความกลัวที่ต่อเนื่อง ซึ่งอาจสังเกตเห็นได้แต่อยู่ในระดับต่ำ

4. ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกที่ตนเองถูกขู่เข็ญ เป็นการขู่เข็ญที่น่ากลัวโดยที่บุคคลนั้นไม่อาจบอกได้ว่าสิ่งที่เขารู้สึกว่ามาขู่เข็ญเขานั้นคืออะไร

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2543: 3) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลไว้ว่า ความวิตกกังวล (anxiety) คือ ความรู้สึก สภาพอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนักกีฬาในสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า อาจมีผลต่อประสิทธิภาพเดิมหรือในอดีตและสภาพแห่งอารมณ์หรือจิตใจในขณะนั้น

สมบัติ กาญจนกิจ และ สมหญิง จันทร์ไทย (2542: 72) กล่าวถึงความวิตกกังวลไว้ว่า

...ความวิตกกังวลเป็นสภาพทางอารมณ์ อันไม่พึงปรารถนาของบุคคล ที่รู้สึกหวั่นกลัว ไม่สบายใจ ลี้มเหลว หรือเป็นผลจากการคิดเหตุการณ์ล่วงหน้า ต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ถ้าบุคคลใดมีระดับความวิตกกังวลที่สูงหรือต่ำเกินไป จะทำให้เป็นผลต่อสภาพร่างกาย และสมรรถภาพการทำงานของร่างกายลดลง แต่ถ้าระดับความวิตกกังวลของคนเราอยู่ในระดับที่เหมาะสมก็จะทำให้เกิดประโยชน์ได้...

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541: 76) ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่า เป็นอารมณ์ที่ผสมผสานระหว่างความกดดันต่างๆ ที่มีต่อการกระทำและมีผลต่ออารมณ์ที่เป็นลบและอธิบายถึงความรู้สึกที่เป็นนามธรรมที่เป็นไปในทางที่ไม่พึงพอใจ

พีระพงศ์ บุญศิริ (2536) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลไว้ว่า

...ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกกลัวที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะผิดหวัง ลี้มเหลวหรือเป็นอันตราย ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ความเชื่อมั่นลดลง ยังมีความวิตกกังวลมาก ความมั่นใจก็จะลดน้อยลง ทำให้เกิดความรู้สึกไม่แน่ใจ ลังเล ซึ่งทำให้ความสามารถด้านการวินิจฉัยและขีดความสามารถของการแสดงออกทางทักษะลดลง...

จากการศึกษาความหมายของความวิตกกังวลข้างต้นสรุปได้ว่า ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพทางอารมณ์อันไม่พึงปรารถนาของบุคคลที่เป็นผลจากการคาดการณ์ล่วงหน้าต่อเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ทำให้รู้สึกกลัว และความเชื่อมั่นในตนเองลดลง

ประเภทของความวิตกกังวล

จากการศึกษาภาวะทางอารมณ์ภายในตัวบุคคลที่เรียกว่า ความวิตกกังวล จึงทำให้แบ่งประเภทของความวิตกกังวลแตกต่างกันออกไป แต่ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับนักกีฬานั้น สามารถแบ่งประเภทได้ดังนี้

ศิลป์ชัย สุวรรณธาดา (2533: 59) ได้แบ่งชนิดของความวิตกกังวลออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะประจำตัวของบุคคล (trait anxiety) ความวิตกกังวลชนิดนี้มีลักษณะค่อนข้างถาวร ไม่ว่าจะทำกิจกรรมใดๆ ก็เกิดความวิตกกังวลอยู่เสมอ ผู้ที่มีความวิตกกังวลชนิดนี้มักจะเป็นบุคคลที่มีความหวังสูง และรู้สึกกลัวที่จะผิดหวัง
2. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (state anxiety) เป็นความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์ ถ้าสถานการณ์มีความสำคัญมากจะมีความวิตกกังวลสูง แต่ถ้าสถานการณ์ไม่สำคัญหรือมีโอกาสนชนะมากจะเกิดความวิตกกังวลต่ำในสถานการณ์แข่งขันกีฬา

ความวิตกกังวลทั้งสองชนิดนี้จะเป็นตัวเสริมกัน ถ้าการแข่งขันที่มีความสำคัญ นักกีฬาที่มีความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะประจำตัวสูงจะเสริมให้นักกีฬามีความวิตกกังวลตามสถานการณ์สูงมากขึ้นอีก

นอกจากนี้ Spielberg (1972 อ้างใน สืบสาย บุญวิรุบุตร, 2541: 76) ได้แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (state anxiety) คือ ความวิตกกังวลซึ่งเกิดขึ้นในเวลาเฉพาะสถานการณ์ สามารถสังเกตได้ในระยะเวลาช่วงที่ถูกกระตุ้น เป็นภาวะที่บุคคลรู้สึกตึงเครียด หวาดหวั่น กระวนกระวาย ระบบการทำงานของประสาทอัตโนมัติตื่นตัวสูง ความรุนแรงและ

ระยะเวลาที่เกิดจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะตัว และประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคล

2. ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย (trait anxiety) คือ ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลอย่างถาวร

จากการศึกษาประเภทของความวิตกกังวลของนักกีฬาข้างต้นสรุปได้ว่า ความวิตกกังวลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ เป็นความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์ สามารถสังเกตได้ในช่วงระยะเวลาสถานการณ์นั้นๆ และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย เป็นความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลอย่างถาวร

ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวล

สมบัติ กาญจนกิจ และ สมหญิง จันทรุไทย (2542: 83) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลดังนี้

1. การขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ความจริงแล้วสถานการณ์การแข่งขันอาจไม่ได้ก่อให้เกิดความวิตกกังวล แต่การคิดว่าตนเองจะแสดงความสามารถต่ำ ได้รับความพ่ายแพ้ต่างหากที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล การคิดในทางที่ไม่ดีเกี่ยวกับความสามารถของตนเองจะบิดเบือนความเป็นจริงที่กำลังเผชิญอยู่

2. การเชื่อมั่นในความวิตกกังวล และคิดว่าตนเองจะต้องมีความวิตกกังวลเป็นอีกสาเหตุหนึ่ง นักกีฬาบางคนรู้สึกว่าคุณเองไม่กระตือรือร้น และพร้อมที่จะแข่งขันกว่าจะรับรู้ถึงความวิตกกังวลที่จะเกิดขึ้นทางร่างกายและจิตใจ

3. ความสามารถที่แสดงออกในการแข่งขันที่ผ่านมาต่ำกว่ามาตรฐานของตนเอง มีความรู้สึกกังวลว่า เหตุการณ์ทำนองนี้จะเกิดขึ้นอีกในการแข่งขันครั้งต่อไป ถ้านักกีฬาย้อนกลับไปคิดถึงความผิดหวังหรือพ่ายแพ้เกิดขึ้นครั้งที่แล้วจะรู้สึกกังวลเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นอีก แล้วจะทำให้ นักกีฬาผู้นั้นวิตกกังวลมากยิ่งขึ้น

4. การเชื่อว่าคุณค่าของตนเองขึ้นอยู่กับการแข่งขัน ความคิดนี้จะก่อให้เกิดความวิตกกังวลอย่างสูง ความสำคัญของสถานการณ์แข่งขันอาจบั่นทอนหรือทำลายการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่นๆ ดังนั้น ในการแข่งขันที่มีความสำคัญ เช่น การแข่งขันเพื่อประเทศชาติ นักกีฬาจะมีความวิตกกังวลสูงกว่าทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้การแสดงความสามารถต่ำกว่าที่คาดหวัง

5. ความพร้อมของร่างกายของนักกีฬา เช่น มีสมรรถภาพทางกายต่ำ ไม่สมบูรณ์ อ่อนแอ มีการบาดเจ็บที่ยังรักษาไม่หายเป็นการบาดเจ็บเรื้อรัง ซึ่งมีผลต่อการเล่นกีฬา สาเหตุเหล่านี้ทำให้เกิดความวิตกกังวล

6. สภาพสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ทำให้นักกีฬาเกิดความวิตกกังวล เช่น คนดูในสนาม สภาพของสนามดีเกินไป หรือไม่มีความปลอดภัยในการเล่น หรืออุปกรณ์การแข่งขันไม่คุ้นเคยในการแข่งขัน ดังนั้น สภาพสิ่งแวดล้อมแบบนี้ นักกีฬาจะมีความวิตกกังวลภายในจิตใจ ซึ่งมีผลต่อการแข่งขันได้

นอกจากนี้ จากการศึกษาของ Martens (1987: 29-55 อ้างใน ปรานี อยู่ศิริ, 2542: 12) ในเรื่องความวิตกกังวลกับการแข่งขันกีฬา (anxiety and sport competition) สามารถแบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 3 ช่วง คือ

1. ความวิตกกังวลก่อนการแข่งขัน (pre competition anxiety)

1.1 ความวิตกกังวลว่าศักดิ์ศรี (ego) จะลดลงเป็นความรู้สึก กลัวแพ้หรือแพ้ไม่ได้เพราะเกรงว่าต้องยอมรับว่าตัวเองไม่เก่ง กลัวอายหากแพ้ หรือกลัวโค้ชต่อว่า ดิเตียน รวมทั้งเกรงว่าสังคมคนรอบข้างและสื่อมวลชนจะวิจารณ์ไปในทางที่ไม่ดีหากเล่นแพ้ และที่สำคัญคือ กลัวสูญเสียความเชื่อมั่นในตนเองและความสามารถที่มี

1.2 ความหวังผลเป็นเลิศ (negative outcome certainly) การหวังผลว่าต้องชนะแน่นอนก่อนการแข่งขันจะทำให้เกิดความวิตกกังวล การหวังผลเลิศเกิดจากความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองหรือถูกคาดหวังผลเลิศจากโค้ช เพื่อนร่วมทีม พ่อแม่ ผู้ปกครอง และสื่อมวลชน จะทำให้เกิดความกดดันต่อเนื่องไปจนถึงความรู้สึกวิตกกังวลก่อนการแข่งขัน กลัวว่าผลการแข่งขันจะไม่เป็นไปตามความคาดหวังทั้งของตนเองและคนรอบข้าง

1.3 กลัวผลที่เป็นลบ (negative outcome certainly) เมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดีก็เท่ากับว่าต้องยอมรับผลนั้น เป็นตัวชี้วัดถึงความพ่ายแพ้เป็นจริงที่ยอมรับไม่ได้ว่าตนล้มเหลว ซึ่งเท่ากับถูกบังคับให้ยอมรับว่าตนด้อยความสามารถ

อาการที่แสดงถึงความวิตกกังวลก่อนการแข่งขันกีฬานั้นอาจสังเกตเห็นได้ หรือถูกเก็บกดไว้ไม่แสดงอาการ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อมีความวิตกกังวลกับการแข่งขันมักแสดงอาการได้ทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสรีระ เช่น ท้องปั่นป่วน ปวดปัสสาวะ เหงื่อออกมาก สั่นตัวร่างกาย หายใจผิดปกติหงุดหงิด และการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ เช่น จุนเจิว หงุดหงิดง่าย รวมทั้งพฤติกรรมเปลี่ยน เช่น การเดินไปมาแบบไร้ความหมาย พุดมากผิดปกติ เป็นต้น

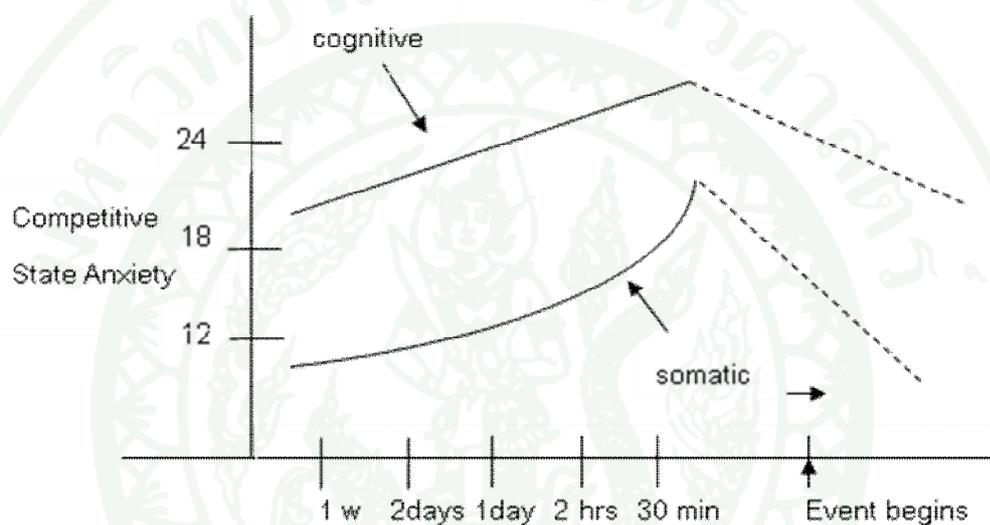
2. ความวิตกกังวลระหว่างการแข่งขัน (competition anxiety) นักกีฬามีความวิตกกังวลในการแข่งขันต่างกัน นักกีฬาที่มีความวิตกกังวลในขณะแข่งขันสูงมักจะประเมินการแข่งขันเป็นสถานการณ์ที่น่ากลัว มีความกดดันและมีความวิตกกังวลสูงกว่านักกีฬาที่มีความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยในการแข่งขันต่ำ

3. ความวิตกกังวลหลังการแข่งขัน (post competition anxiety) จากการศึกษาพบว่า นักกีฬาหญิงและชายมีความวิตกกังวลหลังการแข่งขันทั้งสิ้น นักกีฬาที่ชนะมักมีความวิตกกังวลหลังการแข่งขันน้อยกว่าทีมแพ้ เพราะกลัวว่าจะได้รับการตอบสนอง หรือคำวิจารณ์ที่ไม่ดีจากคนรอบข้าง นักกีฬาบางคนอาจตอบสนองความวิตกกังวลหลังการแข่งขันในลักษณะที่แตกต่างกันได้ แม้ไม่ปรากฏความวิตกกังวลก่อนการแข่งขันเลย เช่น จากการสัมภาษณ์ Joy Selig แชมป์ยิมนาสติกส์ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐ โอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา ให้สัมภาษณ์ว่าเธอไม่มี ความวิตกกังวลหรือแสดงอาการวิตกกังวลก่อนการแข่งขัน แต่หลังการแข่งขันเกิดความเครียดและนอนไม่หลับประมาณ 2-3 คืน เพราะยังเห็นภาพ ได้ยินเสียงการแข่งขัน รับรู้ความรู้สึกเกร็งของกล้ามเนื้อ รับรู้ถึงความวิตกกังวลในขณะแข่งขันในแต่ละอุปกรณ์ซึ่งอาการนี้ เรียกว่า delayed anxiety โดยปกตินักกีฬาที่แพ้หรือรับรู้ว่าตนล้มเหลว มักมีความวิตกกังวลหลังการแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ชนะ

ความวิตกกังวลก่อนการแข่งขันจะเริ่มมีระดับสูงขึ้น และจะยังคงสูงขึ้นเรื่อยๆ จะมีความคงที่เมื่อเข้าสู่การแข่งขัน ในทางตรงกันข้าม ความวิตกกังวลทางกายก่อนการแข่งขันจะยังคงต่ำ จนกระทั่งก่อนการแข่งขันประมาณ 24 ชั่วโมง ความวิตกกังวลจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนถึงช่วง

เข้าสู่การแข่งขัน และเมื่อมีการแข่งขันเริ่มขึ้นความวิตกกังวลทางกายจะลดลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ความวิตกกังวลทางจิตจะผันแปรอยู่ตลอดการแข่งขัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความน่าจะเป็นของผลการแข่งขันว่าจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ก่อนการแข่งขันและช่วงเวลาการแข่งขัน เป็นภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กราฟการเปลี่ยนแปลงความวิตกกังวลก่อนการแข่งขัน

ที่มา: พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2536)

Singer (1986: 20) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬา ประกอบด้วย ความไม่แน่ใจในผลที่จะเกิดขึ้น ความหมายหรือความสำคัญของการแข่งขัน กลัวความล้มเหลว กลัวว่าจะทำให้คนอื่นตกต่ำ กลัวอันตราย และเกรงศักดิ์ศรีของกลุ่มแข่งขัน

จากปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลนั้นมีทั้งปัจจัยที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคล เช่น การขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การคาดหวังผลเป็นเลิศ กลัวผลที่เป็นลบ และปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกบุคคล เช่น การตอบสนองของคนรอบข้าง คำวิจารณ์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้บุคคลมีปฏิกิริยาต่อการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจในการแข่งขันกีฬา ดังนั้น ความวิตกกังวลจึงมีความสัมพันธ์กับความสามารถของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬา

ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการแข่งขันกีฬา

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541: 77) ได้กล่าวถึงการแข่งขันกีฬากับกระบวนการเกิดความวิตกกังวลไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการแข่งขัน (objective competition situation) เป็นเงื่อนไขสำคัญที่มีต่อการเล่นของนักกีฬา หากการแข่งขันนั้นๆ มีความหมายหรือมีความสำคัญจะสร้างแรงกระตุ้นที่เป็นแรงกดดันต่อการเล่น เกิดความเครียดทางร่างกาย เกิดเป็นความวิตกกังวลให้กับนักกีฬา เช่น การแข่งขันรอบตัดเชือกหากแพ้จะตกรอบ ชนะเท่านั้นจึงจะเข้ารอบ หรือการแข่งขันชิงชนะเลิศต้องชนะเท่านั้นจึงจะเป็นแชมป์ นอกจากนี้ยังรวมถึงจุดมุ่งหมายในการแข่งขันว่าเป็นการแข่งขันเพื่อชิงชนะเลิศ หรือเป็นเพียงการแข่งขันแบบเชื่อมความสัมพันธ์ หรือเป็นการแข่งขันที่เน้นความสนุกสนาน ระดับการเกิดความวิตกกังวลจะแตกต่างกัน

2. การประเมินสถานการณ์การแข่งขัน (subjective competition situation) เป็นนามธรรม เป็นสิ่งที่นักกีฬาหรือบุคคลนั้นๆ รับรู้ คิด หรือประเมินสถานการณ์การแข่งขัน โดยเปรียบเทียบความสามารถของตนกับชื่อเรียกร่องของสถานการณ์ เช่น ความสำคัญของการแข่งขัน การประเมินความสามารถของตนเองกับความสามารถของกลุ่มต่อสู้ มีผลต่อความคิด อารมณ์ และแรงจูงใจที่ส่งผลถึงการตอบสนองทางสรีระและพฤติกรรมการเล่นกีฬาหรือความสามารถในการเล่นกีฬานั้นเอง

3. การตอบสนอง (response) ที่เกิดขึ้นหลังหรือพร้อมๆ กับการรับรู้ และการประเมินการตอบสนองต่อสถานการณ์ทางสรีรวิทยา เช่น หัวใจเต้นเร็วและแรงขึ้น เหงื่อออกตามมือเท้าหรือปวดปัสสาวะ การตอบสนองทางจิตใจและอารมณ์ เช่น ความกังวลใจ ตื่นเต้น รู้สึกเก็บกด กลัว และการตอบสนองทางพฤติกรรมทั้งก่อนและขณะแข่งขัน เช่น เดินไปมาแบบไร้ความหมาย พุดมาก กว่าปกติก่อนทำการแข่งขัน รวมถึงความสามารถในการเล่น อาจทำได้อย่างดีเป็นไปตามศักยภาพที่มีหรือเล่นได้ไม่ดี ไม่มีความเชื่อมั่น และเล่นพลาด สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดผลที่ตามมาแตกต่างกัน

4. ผลที่ตามมา (consequence) เป็นสิ่งที่ตามมาหลังการกระทำที่เป็นผลทันที และผลที่ตามมาหลังจบการแข่งขัน ผลที่ตามมามีผลต่อกระบวนการจัดปรับความคิด การประเมินอารมณ์ และจัดปรับพฤติกรรมใหม่ หรือจัดปรับวิธีการเล่นขณะนั้น เช่น นักกีฬาวอลเลย์บอลเมื่อตัดสินใจตอบสนองโดยการตบลูกฝ่าการสกัดกั้นของฝ่ายตรงข้ามผลที่ตามมาคือ ฝ่ายตรงข้ามรับได้และได้

กลับมาอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ทำให้ต้องทบทวนใหม่ว่าการควบคุมครั้งต่อไปควรหักข้อมือ หลบการบล็อกหรือใช้การหยุดลูกแทน เป็นต้น นอกจากนี้ผลที่ตามมาหลังเสร็จสิ้นการแข่งขันแล้วไม่ว่าแพ้หรือชนะ มีผลต่อการรับรู้ถึงผลสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งความรู้สึกนี้แม้บางส่วนจะเกิดขึ้นเอง แต่ที่สำคัญคือ การได้ผลย้อนกลับจากคนอื่นหรือสังคมรอบข้าง รวมทั้งการกำหนดและการบรรลุเป้าหมายในการแข่งขัน แม้จะแพ้ก็อาจรู้สึกที่ตนเองประสบผลสำเร็จได้เพราะผลการแข่งขันบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้หรือได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ในทางตรงกันข้าม การชนะอาจรู้สึกว่าล้มเหลวได้หากผู้เล่นประเมินว่าความสามารถของกลุ่มต่อสู้ต่ำกว่า และการแข่งขันนั้นไม่มีความสำคัญ แม้ชนะก็ไม่สร้างความรู้สึกที่ดีได้

นอกจากนี้ Bandura (1978) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นในตนเองกับการแสดงออกซึ่งความสามารถทางการกีฬาว่า หากนักกีฬามีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีความสัมพันธ์กับการแสดงออกซึ่งความสามารถทางการกีฬาที่สูง และจะมีความวิตกกังวลที่ต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากการที่นักกีฬามีความวิตกกังวลต่ำนั้นมีหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ในเรื่องของความเชื่อ การเห็นคุณค่าในตนเอง สรีรภาพทางกาย สภาพสิ่งแวดล้อม ความสามารถในการแสดงออก สิ่งต่างๆ เหล่านี้หากอยู่ในระดับที่เหมาะสมจะทำให้การแสดงความสามารถด้านการกีฬาสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากการที่นักกีฬามีความเชื่อมั่นสูง มีประสบการณ์แข่งขันมาก มีการฝึกซ้อมมาอย่างดี มีสมรรถภาพทางกายที่ดี ไม่มีการบาดเจ็บ และมีความพร้อมในทุกๆ ด้าน ย่อมส่งผลให้ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นลดน้อยลงหรือหมดไป

จากความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการแข่งขันกีฬาข้างต้นสรุปได้ว่า การเกิดความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬาเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เริ่มตั้งแต่การกำหนดจุดหมายของการแข่งขัน การประเมินสถานการณ์การแข่งขัน การตอบสนอง และผลที่จะตามมา การที่จะทราบถึงระดับความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในกระบวนการเกิดความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬาได้นั้น จึงต้องมีการวัดความวิตกกังวลของนักกีฬา

การวัดความวิตกกังวล

ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับการแข่งขันกีฬา เพื่อให้ทราบระดับของความวิตกกังวล จึงต้องวัดระดับความวิตกกังวลของนักกีฬา โดย สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 54-55) และ พิษิต เมืองนาโพธิ์ (2543: 388-389) กล่าวไว้ว่า การวัดความวิตกกังวลนั้นมีวิธีวัดหลายประเภทด้วยกัน ดังนี้

1. การวัดทางกายภาพ การวัดแบบนี้ต้องใช้เครื่องมือต่างๆ มาช่วย เช่น เครื่องมือวัดอัตราการเต้นของหัวใจ (electrocardiogram) เครื่องวัดอัตราการหายใจ (respiration anemogram) เครื่องวัดความตึงของกล้ามเนื้อ (electromyogram) เป็นต้น โดยดูการเปลี่ยนแปลงที่แสดงออกทางร่างกาย เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ การหายใจ ความดันโลหิต การขยายของรูม่านตา การมีเหงื่อออก การตึงของกล้ามเนื้อ การหลั่งของน้ำลาย การตรวจคลื่นสมอง โดยการวัดต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญทางการตรวจและแปลผล

2. การสังเกตอาการต่างๆ ของนักกีฬา เป็นวิธีการค่อนข้างจะเหมาะสมสำหรับการวัดความวิตกกังวลในนักกีฬา การสังเกตนี้จะสามารถบอกได้ว่านักกีฬามีความวิตกกังวลมากน้อยอย่างไรได้อย่างคร่าวๆ ไม่สามารถเจาะลึกลงไปอย่างละเอียดได้มาก ซึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งอาการทางกาย อาการทางจิต และการแสดงออกทางพฤติกรรม โดยมีลักษณะที่แสดงออก ดังนี้

2.1 อาการทางกายที่เกิดขึ้นจากความวิตกกังวล ได้แก่ ระดับอัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้น ความดันโลหิตเพิ่มขึ้น เหงื่อออกมากกว่าปกติ ความถี่ของคลื่นสมองเพิ่มขึ้น อัตราการไหลเวียนโลหิตเพิ่มขึ้น จำนวนเลือดที่มาเลี้ยงผิวหนังลดลง เกิดการตึงตัวของกล้ามเนื้อมากกว่าปกติ อัตราการใช้ออกซิเจนเพิ่มขึ้น ระดับน้ำตาลในเลือดเพิ่มขึ้น ปากแห้ง ปัสสาวะบ่อย และการหลั่งสารอะดรีนาลีนเพิ่มขึ้น

2.2 อาการทางจิตใจที่เกิดขึ้นจากความวิตกกังวล ได้แก่ คิดมาก รู้สึกไม่สบายใจ ไม่สามารถตัดสินใจได้ตามปกติ สับสน วุ่นวาย ขาดสมาธิ ไม่สามารถตั้งใจจดจ่อกับเป้าหมาย หรือการขาดความสนใจ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ตามปกติ และความสนใจลดลง

2.3 ลักษณะอาการทางพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความวิตกกังวล ได้แก่ พูดเร็วกว่าเดิม กัดเล็บ เคาะเท้า บิดกล้ามเนื้อ หาวบ่อย กระทบตาบ่อย มีอาการสั่น เสียงไม่เหมือนเดิม

ลักษณะอาการทางพฤติกรรมเหล่านี้ง่ายต่อการสังเกต ดังนั้น ผู้ฝึกสอนจึงสามารถ สังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของนักกีฬาได้ว่ามีความวิตกกังวลมากน้อยเพียงใด ซึ่งเมื่อผู้ฝึกสอนรู้จัก สังเกตลักษณะอาการทางพฤติกรรมเหล่านี้แล้ว จะเป็นประโยชน์อย่างมากกับการจัดระดับ ความวิตกกังวล และการจัดการกับความเครียดของนักกีฬา

3. การวัดความวิตกกังวลโดยใช้แบบทดสอบ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลาย ทั่วโลก โดยแบบทดสอบที่ใช้โดยตรงกับนักกีฬาปัจจุบันมี 2 ชนิด คือ แบบทดสอบความวิตกกังวล ที่เป็นลักษณะนิสัย (Sport Competition Anxiety Test: SCAT) และแบบทดสอบความวิตกกังวลตาม สถานการณ์ (Competition Sport Anxiety Inventory-2: CSAI-2)

แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (Competition Sport Anxiety Inventory-2: CSAI-2) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความวิตกกังวลในลักษณะของความเข้ม (Martens, Vealey and Burton, 1990) ได้มีการแบ่งมิติของความวิตกกังวลออกเป็นความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวล ทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเอง จากหลักการนี้จะพบความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกันคือ หากระดับความวิตกกังวลสูงจะมีผลให้ความเชื่อมั่นในตนเอง ต่ำ เช่นเดียวกันกับเมื่อความวิตกกังวลต่ำจะมีผลให้ความเชื่อมั่นในตนเองสูง อีกทั้งยังพบว่า ความวิตกกังวลทางจิตมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาในลักษณะเส้นตรงเชิงลบ ความวิตกกังวลทางกายมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาในลักษณะระฆังคว่ำ ส่วน ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาในลักษณะเส้นตรงเชิงบวก แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ประกอบด้วย ข้อคำถามทั้งหมด 27 ข้อ มี 4 ระดับ คะแนน โดยคะแนน 4 หมายถึง ตลอดเวลา และ คะแนน 1 หมายถึง เฉยๆ โดยแยกออกเป็น ความวิตกกังวลทางจิต 9 ข้อ ความวิตกกังวลทางกาย 9 ข้อ และความเชื่อมั่นในตนเอง 9 ข้อ รวมมี ข้อคำถาม 27 ข้อ ต่อมาได้มีการปรับปรุงแบบสอบถามความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ให้มีความชัดเจนและกระชับขึ้น โดยการตัดข้อคำถามออกเหลือเพียง 17 ข้อ มี 4 ระดับคะแนนเช่นเดิม โดยใช้ชื่อว่า แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง (Revised Competitive State Anxiety Inventory-2: CSAI-2R)

แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง

(Revised Competition Sport Anxiety Inventory-2: CSAI-2R)

ในปี 2003 Cox, Martens and Russell (2003) ได้นำเสนอแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความวิตกกังวลตามสถานการณ์ทางการกีฬาของนักกีฬา โดยได้พัฒนามาจากแบบทดสอบวัดความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของ Cox, Martens and Russell ฉบับเดิมที่มีข้อคำถาม 27 ข้อ แบบทดสอบนี้สามารถวัดความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 17 ข้อ วัดความวิตกกังวลทางกาย 7 ข้อ ความวิตกกังวลทางจิต 5 ข้อ และความเชื่อมั่นในตนเอง 5 ข้อ โดยแบ่งเป็นส่วนดังนี้

ข้อที่ 1, 4, 6, 9, 12, 15, และ 17	วัดความวิตกกังวลทางกาย
ข้อที่ 2, 5, 8, 11, และ 14	วัดความวิตกกังวลทางจิต
ข้อที่ 3, 7, 10, 13, และ 16	วัดความเชื่อมั่นในตนเอง

แบบทดสอบนี้ถามถึงความรู้สึกว่าเห็นด้วยกับคำถามหรือไม่ โดยมีระดับคะแนนเป็นระดับ 1 ถึง 4 การคิดคะแนนให้นำคะแนนของแต่ละข้อในแต่ละด้านบวกกัน แล้วนำผลที่ได้มาหารด้วยจำนวนข้อทั้งหมดในแต่ละด้าน คูณด้วย 10 จะได้ผลออกมาเป็นคะแนนของความวิตกกังวลในแต่ละด้าน ช่วงของคะแนนจะอยู่ที่ 10-40 ซึ่งเกณฑ์ของคะแนนเป็นดังนี้

10-19 คะแนน	มีความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการแข่งขันต่ำ
20-30 คะแนน	มีความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการแข่งขันปานกลาง
31-40 คะแนน	มีความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการแข่งขันสูง

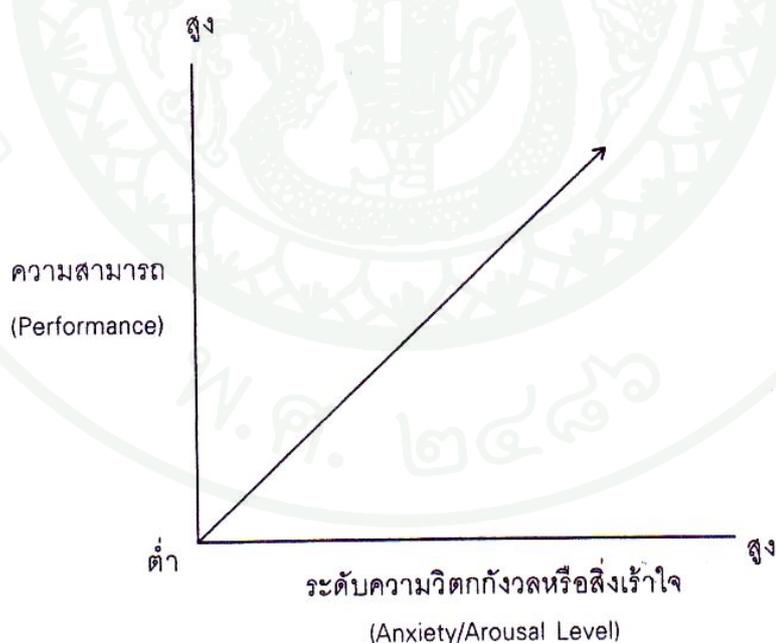
ในการศึกษาความวิตกกังวลของนักกีฬา ได้มีทฤษฎีที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและความสามารถในการเล่นกีฬาหลายทฤษฎี

ทฤษฎีความวิตกกังวล

ทฤษฎีที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและความสามารถในการเล่นกีฬา มีดังต่อไปนี้

ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory)

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2536: 3) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงขับอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและความสามารถในการเล่นกีฬาว่า ระดับของความวิตกกังวลจะเป็นสัดส่วนกับระดับความสามารถ ถ้านักกีฬามีความวิตกกังวลต่ำ จะมีความสามารถต่ำ ถ้านักกีฬามีความวิตกกังวลสูง ก็จะมีความสามารถสูง

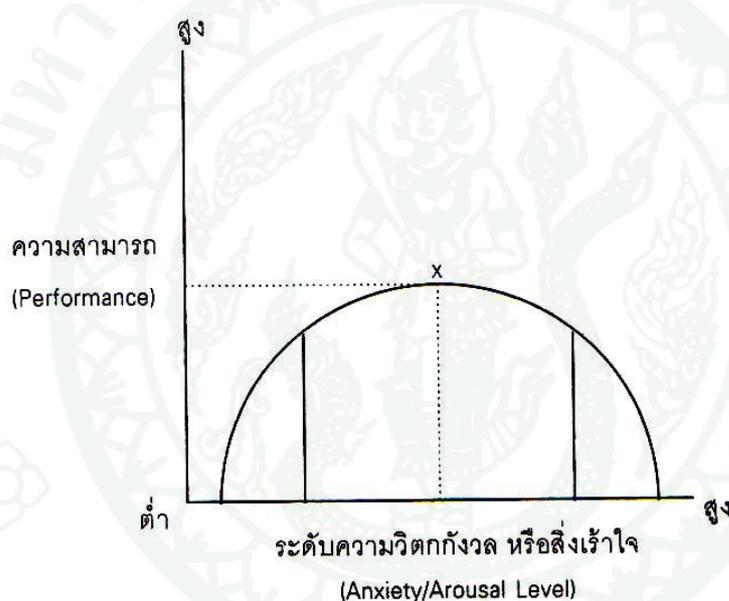

ภาพที่ 2 แสดงทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory)

ที่มา: พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2536: 3)

ทฤษฎียู-คว่ำ (Inverted-U Theory)

ทฤษฎีอักษร ยู-คว่ำ อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล หรือแรงเร้าใจกับการแสดงความสามารถของนักกีฬา โดยกล่าวว่า ถ้ามีระดับความวิตกกังวลต่ำหรือสูงเกินไปจะทำให้มีความสามารถต่ำ แต่ถ้ามีระดับความวิตกกังวลเหมาะสมจะทำให้มีความสามารถสูง ทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป และใช้อธิบายได้ในการเล่นกีฬาเกือบทุกประเภท ดังนั้น ในขณะก่อนแข่งขันหรือระหว่างแข่งขัน นักกีฬาจะต้องควบคุมตนเองให้มีสภาวะความวิตกกังวลอยู่ในระดับเหมาะสม จึงจะทำให้สามารถแสดงความสามารถสูงสุดได้

ภาพที่ 3 แสดงทฤษฎียู-คว่ำ (Inverted-U Theory)

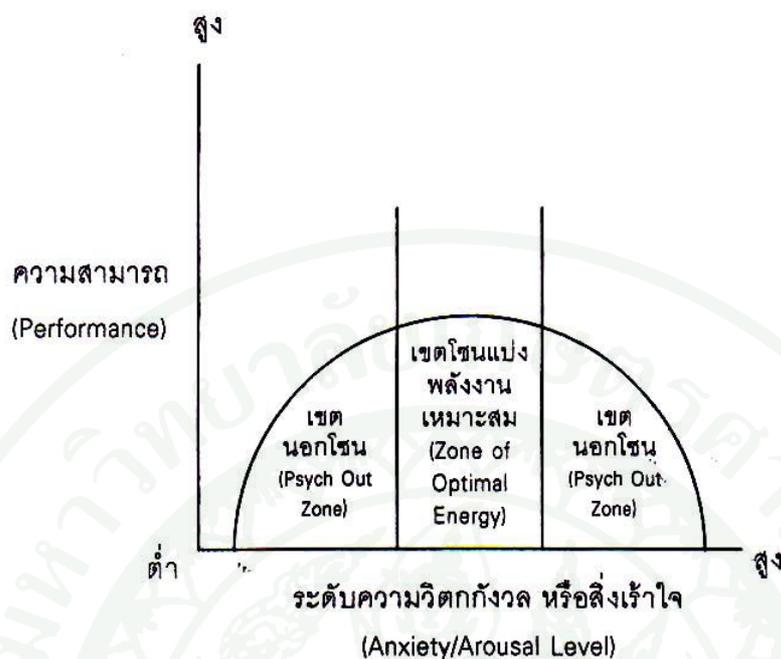
ที่มา: Gadsdon (2001: 23)

จากภาพเห็นได้ว่า ระดับความวิตกกังวลของนักกีฬาที่เหมาะสมที่ทำให้นักกีฬามีความสามารถสูงสุดคือ ระดับปานกลาง ถ้าอยู่ในระดับต่ำ หรือสูงมากเกินไปจะทำให้นักกีฬาไม่สามารถแสดงความสามารถสูงสุดได้

ทฤษฎีโซนของความเหมาะสม (Zone of Optimal Functioning)

Hanin (สมบัติ กาญจนกิจ และ สมหญิง จันทรัฐไทย, 2542: 78-79) นักจิตวิทยาการกีฬาชาวรัสเซีย ได้อธิบายความคิดต่อจากทฤษฎียู-คว่ำ โดยขยายความให้ทางเลือกใหม่เกี่ยวกับการแสดงความสามารถเชิงกีฬา (athletic performance) กับระดับของความวิตกกังวล หรือแรงเร้าใจ (anxiety arousal level) โดยเรียกสิ่งนี้ว่า “โซนของความเหมาะสม” (zone of optimal functioning) กล่าวว่า นักกีฬาชั้นเยี่ยมแต่ละคนมีระดับความวิตกกังวลใน โซนที่เหมาะสมไม่เท่าเทียมกันในการแสดงความสามารถสูงสุด และถ้านักกีฬามีระดับความวิตกกังวลออกนอกโซน นักกีฬาจะแสดงความสามารถต่ำกว่าปกติ Hanin เห็นความแตกต่างกับทฤษฎีรูปร่างยู-คว่ำอยู่ 2 ประการ คือ

1. ระดับของความเหมาะสมของความวิตกกังวล ไม่จำเป็นต้องตกอยู่ในจุดกลางเสมอไป แต่สามารถเลื่อนได้ตามความเหมาะสมของนักกีฬาแต่ละคน หมายความว่า นักกีฬาบางคนอาจจะมีระดับความวิตกกังวลที่เหมาะสมอยู่ในโซนช่วงล่าง บางคนอาจจะมีระดับความวิตกกังวลอยู่ในโซนกลางหรือโซนสูงก็ได้ ดังนั้น โค้ช ผู้ฝึกสอน ควรช่วยนักกีฬาค้นหาจุดหรือโซนที่เหมาะสม
2. ระดับความวิตกกังวล ไม่ได้เป็นจุดแต่เป็นทางยาว ดังนั้น โค้ช ผู้ฝึกสอน ควรช่วยนักกีฬาค้นหาโซนของพลังงานที่มีความเหมาะสมจะได้พัฒนาศักยภาพสูงสุดของนักกีฬาเท่าที่จะพึงกระทำได้

ภาพที่ 5 แสดงทฤษฎีอ็อกซริยู-คว่ำ และ โซนแห่งพลังงานที่เหมาะสม

ที่มา: Martens, Vealey and Burton (1990)

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ เป็นการแข่งขันกีฬาในประเทศไทยที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่การแข่งขันครั้งแรกในปี พ.ศ. 2528 และได้จัดการแข่งขันมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นครั้งที่ 27 ในปี พ.ศ. 2554

ประวัติกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

กรมการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ (2554) กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติไว้ดังนี้ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ เยาวชนจึงควรได้รับการศึกษาอบรม และฝึกฝนให้เจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับเยาวชนไว้อย่างชัดเจนในแผนพัฒนาเยาวชนแห่งชาติ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ซึ่งจะเป็นหนทางใน

การพัฒนาคุณภาพของเยาวชนไทยให้มีความพร้อมทุกด้าน จากการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในเรื่องนี้อย่างแน่ชัด คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2527 เห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการกีฬาของชาติไทยให้ขยายไปทั่วประเทศ และเน้นถึงสุขภาพ พลานามัย ปลูกฝังให้เยาวชนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย และที่สำคัญยิ่งเพื่อเป็นแผนรองรับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ทำให้เกิดนักกีฬาทีมชาติต่อไป

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ จัดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2528 ณ จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างวันที่ 26 เมษายน 2528 ถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2528 มีการแข่งขันกีฬารวม 7 ประเภท คือ กรีฑา บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เซปักตะกร้อ วายน้ำ และวอลเลย์บอล

ครั้งที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 18-24 มิถุนายน 2529 มีการแข่งขันกีฬารวม 10 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส และวอลเลย์บอล มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 3 จังหวัดสุรินทร์ ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 19-25 มีนาคม 2530 มีการแข่งขันกีฬารวม 10 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส และวอลเลย์บอล มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 4 จังหวัดเชียงราย ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 6-12 พฤษภาคม 2531 มีการแข่งขันกีฬารวม 10 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส และวอลเลย์บอล มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 5 จังหวัดราชบุรี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 4-10 พฤษภาคม 2532 มีการแข่งขันกีฬารวม 11 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล และยิมนาสติก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 6 จังหวัดภูเก็ต ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 25-31 มีนาคม 2533 มีการแข่งขันกีฬารวม 13 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก จักรยาน และยกน้ำหนัก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 7 จังหวัดตรัง ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 18-27 มกราคม 2534 มีการแข่งขันกีฬารวม 13 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก จักรยาน และยกน้ำหนัก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 8 จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 26 มีนาคม-1 เมษายน 2535 มีการแข่งขันกีฬารวม 13 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก จักรยาน และยกน้ำหนัก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 9 จังหวัดจันทบุรี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 22-29 มีนาคม 2536 มีการแข่งขันกีฬารวม 13 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก จักรยาน และยกน้ำหนัก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 10 จังหวัดพิษณุโลก ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 21-28 มีนาคม 2537 มีการแข่งขันกีฬารวม 13 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก จักรยาน และยกน้ำหนัก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 11 จังหวัดสงขลา ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 21-28 มีนาคม 2538 มีการแข่งขันกีฬารวม 14 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล ยูโด เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก จักรยาน และยกน้ำหนัก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 12 จังหวัดกำแพงเพชร ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 19-26 พฤษภาคม 2539 มีการแข่งขันกีฬารวม 14 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล ยูโด เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก จักรยาน และยกน้ำหนัก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 13 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 8-15 มิถุนายน 2540 มีการแข่งขันกีฬารวม 15 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล ยูโด เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก จักรยาน ยกน้ำหนัก และรักบี้ฟุตบอล (กีฬาสาธิต วอลเลย์บอลชายหาด) มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 14 จังหวัดอุดรธานี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 19-26 มีนาคม 2541 มีการแข่งขันกีฬารวม 17 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น ฟุตบอล ยูโด เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล เปตอง ยิมนาสติก จักรยาน ยกน้ำหนัก และรักบี้ฟุตบอล มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 15 จังหวัดยะลา ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 19-25 มิถุนายน 2542 มีการแข่งขันกีฬารวม 17 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น ฟุตบอล ยูโด เทนนิส เซปักตะกร้อ วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล เปตอง ยิมนาสติก จักรยาน ยกน้ำหนัก และรักบี้ฟุตบอล มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 16 จังหวัดสุรินทร์ ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 19-26 มีนาคม 2543 มีการแข่งขันกีฬารวม 18 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา ฟุตบอล บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ เทนนิส วอลเลย์บอล แบดมินตัน ยูโด ยิมนาสติกสากล-ลีลา เทเบิลเทนนิส ลีลาศ มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น ยกน้ำหนัก รักบี้ฟุตบอล จักรยาน วายน้ำ และเปตอง มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่ ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 24-31 มีนาคม 2543 มีการแข่งขันกีฬารวม 18 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา ฟุตบอล บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ เทนนิส วอลเลย์บอล แบดมินตัน ยูโด ยิมนาสติกสากล-ลีลา เทเบิลเทนนิส มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น ขกน้ำหนัก รักบี้ฟุตบอล จักรยาน วายน้ำ เปตอง ลีลาศ และ กีฬาสาธิต 3 ชนิดกีฬา คือ กาบดดี แฮนด์บอล และเทควันโด มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 18 จังหวัดพังงา ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 24-31 มีนาคม 2545 มีการแข่งขันกีฬารวม 19 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา ฟุตบอล บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ เทนนิส วอลเลย์บอล แบดมินตัน ยูโด ยิมนาสติกสากล-ลีลา เทเบิลเทนนิส ขกน้ำหนัก มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น รักบี้ฟุตบอล จักรยาน วายน้ำ เปตอง ลีลาศ เทควันโด และ กีฬาสาธิต 3 ชนิดกีฬา คือ กอล์ฟ มวยปล้ำ และยิงปืน มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต

ครั้งที่ 19 จังหวัดเพชรบุรี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ รูปแบบใหม่ กำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 19-29 มีนาคม 2546 มีการแข่งขันกีฬารวม 24 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน ลีลาศ ฟุตบอล กอล์ฟ ยิมนาสติก แฮนด์บอล ยูโด เทนนิส รักบี้ฟุตบอล มวยไทยสมัครเล่น เปตอง วายน้ำ เทเบิลเทนนิส เทควันโด เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล ขกน้ำหนัก มวยปล้ำ ยิงปืน และสนุกเกอร์ มีนักกีฬาเข้าร่วม การแข่งขัน 5 ภาค

ครั้งที่ 20 จังหวัดสุโขทัย ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 20-31 มีนาคม 2547 มีการแข่งขันกีฬารวม 24 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน ลีลาศ ฟุตบอล กอล์ฟ ยิมนาสติก แฮนด์บอล ยูโด เทนนิส รักบี้ฟุตบอล มวยไทยสมัครเล่น เปตอง วายน้ำ เทเบิลเทนนิส เทควันโด เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล ขกน้ำหนัก มวยปล้ำ ยิงปืน และสนุกเกอร์ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 5 ภาค

ครั้งที่ 21 จังหวัดชัยภูมิ ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 20-31 มีนาคม 2548 มีการแข่งขันกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน ลีลาศ ฟุตบอล กอล์ฟ ยิมนาสติก แฮนด์บอล ยูโด เทนนิส รักบี้ฟุตบอล มวยไทยสมัครเล่น เปตอง วายน้ำ เทเบิลเทนนิส เทควันโด เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล ขกน้ำหนัก มวยปล้ำ ยิงปืน และสนุกเกอร์ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 5 ภาค

ครั้งที่ 22 จังหวัดลำปาง ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 19-27 มีนาคม 2549 มีการแข่งขันกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน ลีลาศ ฟุตบอล กอล์ฟ ยิมนาสติก แฮนด์บอล ยูโด เทนนิส รักบี้ฟุตบอล มวยไทยสมัครเล่น เปตอง วายน้ำ เทเบิลเทนนิส เทควันโด เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ ยิงปืน และสนุกเกอร์ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 5 ภาค

ครั้งที่ 23 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 20-30 มีนาคม 2550 มีการแข่งขันกีฬารวม 28 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน ลีลาศ ฟุตบอล กอล์ฟ ยิมนาสติก แฮนด์บอล ยูโด เทนนิส รักบี้ฟุตบอล มวยไทยสมัครเล่น เปตอง วายน้ำ เทเบิลเทนนิส เทควันโด เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ ยิงปืน สนุกเกอร์ และกอล์ฟ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 5 ภาค

ครั้งที่ 24 จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 19-29 มีนาคม 2551 มีการแข่งขันกีฬารวม 28 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา วายน้ำ ฟุตบอล (ชาย/หญิง/ฟุตซอล) วอลเลย์บอล (วอลเลย์บอล/วอลเลย์บอลชายหาด) ตะกร้อ (เซปักตะกร้อ/ตะกร้อลอดห่วง) บาสเกตบอล แฮนด์บอล ยิมนาสติก (ลีลา/ศิลป์) ลีลาศ เทนนิส เทเบิลเทนนิส ยูโด ยกน้ำหนัก เทควันโด คาราเต้ แบดมินตัน รักบี้ฟุตบอล เปตอง มวยปล้ำ เรือพาย มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น สนุกเกอร์ หมากล้อม จักรยาน (ถนน/ลู่วิ่ง) ยิงปืน กอล์ฟ และกอล์ฟ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 5 ภาค

ครั้งที่ 25 จังหวัดกาญจนบุรี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดให้มีการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 15-26 มีนาคม 2552 มีการแข่งขันกีฬารวม 31 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา วายน้ำ กอล์ฟ กอล์ฟ กอล์ฟ ลีลาศ เรือพาย จักรยาน ตะกร้อ เทควันโด เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล แบดมินตัน เปตอง ฟุตบอล แฮนด์บอล มวยไทยสมัครเล่น มวยสากลสมัครเล่น มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก ยิงปืน ยิมนาสติก ยูโด รักบี้ฟุตบอล โบว์ลิ่ง วอลเลย์บอล สนุกเกอร์ หมากล้อม คาราเต้-โด วูซู และ เครื่องบินเล็กบังคับวิทยุ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 5 ภาค

ครั้งที่ 26 จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยกำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 19-30 มีนาคม 2553 มีการแข่งขันกีฬารวม 31 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา วายน้ำ กอล์ฟ กอล์ฟ ลีลาศ เรือพาย จักรยาน ตะกร้อ เทควันโด เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล

แบดมินตัน เปตอง ฟุตบอล แฮนด์บอล มวยไทยสมัครเล่น มวยสากลสมัครเล่น มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก ยิงปืน ยิมนาสติก ยูโด รักบี้ฟุตบอล โบว์ลิง วอลเลย์บอล สุนุกเกอร์ หมากล้อม คาราเต้-โด วูซู และเครื่องบินเล็กบังคับวิทยุ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 5 ภาค

ปัจจุบันคือ กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 (พ.ศ. 2554) จัดขึ้นที่จังหวัดอุดรธานี ระหว่างวันที่ 20-31 มีนาคม 2554 มีการแข่งขันกีฬา 35 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา กอล์ฟ กอล์ฟ คาราเต้-โด จักรยาน-ถนน (เสือภูเขา ลู่) เซปักตะกร้อ-ตะกร้อลอดห่วง เทควันโด เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล แบดมินตัน เปตอง ฟุตบอล ฟุตซอล มวยไทยสมัครเล่น มวยปล้ำ มวยสากลสมัครเล่น ยกน้ำหนัก ยิงปืน ยิมนาสติก ยูโด รักบี้ฟุตบอล เรือพาย ลีลาศ วอลเลย์บอล วอลเลย์บอลชายหาด วายน้ำ วูซู สุนุกเกอร์ หมากล้อม และแฮนด์บอล

ฟุตบอลชาย เป็นกีฬาที่ได้บรรจุให้มีการแข่งขันในกีฬายาวชนแห่งชาติทุกครั้ง นับตั้งแต่กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2528) จนถึงปัจจุบันคือ กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 (พ.ศ. 2554) โดยการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 1-18 (พ.ศ. 2528-2545) จะมีทีมเข้าร่วมการแข่งขันจำนวนทั้งหมด 12 ทีม ประกอบด้วย ทีมชนะเลิศฟุตบอลชายกีฬายาวชนแห่งชาติในการแข่งขันครั้งที่ผ่านมา ทีมจังหวัดเจ้าภาพ และทีมชนะเลิศ ของการแข่งขันฟุตบอลชายรอบคัดเลือกกีฬาเยาวชนแห่งชาติ จำนวน 10 เขต นับตั้งแต่การแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 19 (พ.ศ. 2546) ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่คือ ภาค จำนวน 5 ภาค ประกอบไปด้วย ภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 ภาค 4 และภาค 5 จากเดิมแบ่งเป็นเขต จำนวน 10 เขต และได้ใช้รูปแบบใหม่มาจนถึงปัจจุบัน ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 19 นี้มีทีมฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม ประกอบด้วย ทีมชนะเลิศฟุตบอลชายกีฬายาวชนแห่งชาติในการแข่งขันครั้งที่ 18 ทีมจังหวัดเจ้าภาพ ทีมชนะเลิศ และรองชนะเลิศของการแข่งขันฟุตบอลชายรอบคัดเลือกกีฬาเยาวชนแห่งชาติของภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 ภาค 4 และภาค 5 รวมจำนวน 10 ทีม โดยในแต่ละภาคประกอบด้วยจังหวัดต่างๆ ในภาคที่มีสิทธิ์ส่งทีมฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขันในนามของจังหวัดได้จังหวัดละ 1 ทีม ดังนี้

ภาค 1 ประกอบด้วย 14 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครพนธ์ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดระยอง จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสระแก้ว จังหวัดนครนายก และจังหวัดปราจีนบุรี

ภาค 2 ประกอบด้วย 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดราชบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครปฐม และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาค 3 ประกอบด้วย 19 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครพนม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ

ภาค 4 ประกอบด้วย 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดพังงา จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดยะลา จังหวัดระนอง จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาค 5 ประกอบด้วย 15 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุดรดิตถ์

การแข่งขันกีฬาฟุตบอลชายในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 (พ.ศ. 2554) นี้มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันจำนวนทั้งหมด 12 ทีม ดังนี้ ทีมชนะเลิศฟุตบอลชายกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 (พ.ศ. 2553) คือ ทีมจังหวัดตรัง ทีมจังหวัดเจ้าภาพกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 (พ.ศ. 2554) คือ ทีมจังหวัดอุดรดิตถ์ ทีมตัวแทนภาค 1 คือ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดชลบุรี ทีมตัวแทนภาค 2 คือ ทีมจังหวัดนครสวรรค์ และทีมจังหวัดสุพรรณบุรี ทีมตัวแทนภาค 3 คือ ทีมจังหวัดศรีสะเกษ และทีมจังหวัดอุบลราชธานี ทีมตัวแทนภาค 4 คือ ทีมจังหวัดกระบี่ และทีมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทีมตัวแทนภาค 5 คือ ทีมจังหวัดเชียงใหม่ และทีมจังหวัดลำปาง

จากการศึกษาการแข่งขันกีฬาฟุตบอลชายในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ จะเห็นได้ว่าเป็นกีฬาที่ได้บรรจุให้มีการแข่งขันในกีฬาเยาวชนแห่งชาติทุกครั้ง นับตั้งแต่กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2528) จนถึงปัจจุบันคือ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 (พ.ศ. 2554) ในการแข่งขันแต่ละครั้งจะมีทีมเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 12 ทีม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นันทนา คำมูล (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองของ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง รุ่นอายุไม่เกิน 20 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ ผลของความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลหญิง รุ่นอายุไม่เกิน 20 ปีของสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 96 คน ใช้แบบทดสอบความวิตกกังวล CSAI-2 ของ Martens แปลโดย ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ .76 ประกอบด้วยความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson product moment correlation ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลทางจิตเท่ากับ 20.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 ค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลทางกายเท่ากับ 17.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.87
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเชื่อมั่นในตนเองเท่ากับ 24.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.60
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนระดับความวิตกกังวล และคะแนนระดับความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเอง ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกัน

ทินกร ช่อมพงษ์ (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อน การแข่งขัน 2 ชั่วโมง ของนักกีฬาฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ไทยแลนด์คัพ ครั้งที่ 16 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ไทยแลนด์คัพ ครั้งที่ 16 ระหว่างวันที่ 24 กันยายน-11 ตุลาคม พ.ศ. 2544 จำนวน 16 ทีม ทีมละ 18 คน รวม 288 คน โดยการเลือก

แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ผลการวิจัยพบว่า

ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางจิตก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมง ของผู้รักษาประตู กองหลัง กองกลาง กองหน้า และรายทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกายก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมง ของผู้รักษาประตู กองหลัง กองกลาง กองหน้าและรายทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมง ของผู้รักษาประตู กองหลัง กองกลางกองหน้า ไม่แตกต่างกัน

จันทิwa จันทะบุตร (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กับความวิตกกังวลของนักกีฬาฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลของวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง โดยวิธีการเลือกอย่างมีเงื่อนไข เป็นนักกีฬาชาย 67 คน นักกีฬาหญิง 41 คน รวม 108 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบความวิตกกังวล ผลการวิจัยพบว่า

1. ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยของนักกีฬาชายและหญิงอยู่ในระดับปานกลาง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง
2. ทดสอบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยของนักกีฬาชายและหญิง ไม่แตกต่างกัน
3. ทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ก่อนการแข่งขัน 1 สัปดาห์ และหลังการแข่งขันของนักกีฬาชายและหญิง ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน และ ความวิตกกังวลทางจิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศักครินทร์ ธรรมวงษ์ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32

จำนวน 400 คน โดยใช้แบบทดสอบความวิตกกังวล CSAI-2R เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson product moment correlation ผลการวิจัยพบว่า

1. ความวิตกกังวลทางกาย นักกีฬาชายและหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน
2. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความวิตกกังวลทางกาย นักกีฬาประเภทบุคคล และประเภททีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความวิตกกังวลทางจิต และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน
3. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาด้านความวิตกกังวลทางกาย นักกีฬาระดับต้นและนักกีฬาระดับสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความวิตกกังวลทางจิต และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางกายกับความวิตกกังวลทางจิตของนักกีฬา มีความสัมพันธ์ทางบวกเท่ากับ .601 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความวิตกกังวลทางกาย กับความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบเท่ากับ -0.162 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความวิตกกังวลทางจิต กับความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบเท่ากับ -0.245 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เชวงพจน์ ครองธานี (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬายิงปืนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายิงปืนที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 จำนวน 305 คน แยกเป็นชาย 151 คน หญิง 154 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (CSAI-2R) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬายิงปืนชาย และหญิงอยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ในระดับสูง

3. ระดับเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ระดับต่ำ

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. รูปแบบของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน และตนเองของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทั้งหมด 8 รูปแบบ ซึ่งส่วนใหญ่มีรูปแบบเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานสูง แต่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองต่ำที่มีต่อการเล่นกีฬา

สน ปัญญา (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลของผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 6 ปี 2005 ของสหพันธ์กีฬาเนตบอลนานาชาติ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 10 คน ใช้แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ CSAI-2 ของ Martens ประกอบด้วย ความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย อยู่ในระดับปานกลาง และความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการตัดสินใจในระดับสูง แต่หลังการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการตัดสินใจ พบว่า ความวิตกกังวลทางจิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้ตัดสินใจที่มีประสบการณ์ในการตัดสินใจระดับนานาชาติมากกว่า 3 ปี และผู้ตัดสินใจที่มีประสบการณ์ในการตัดสินใจระดับนานาชาติน้อยกว่า 3 ปี ก่อนและหลังการตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต ไม่แตกต่างกัน แต่พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ภายหลังการตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน

ณัฐสัญญา นามหาชัย (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ระหว่างนักกีฬาชายและหญิงของแต่ละรอบในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน แยกเป็น เพศชาย 12 ทีม จำนวน 144 คน เพศหญิง 12 ทีม จำนวน 144 คน รวมทั้งสิ้น 288 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (CSAI-2R) ของ Cox, Martens and Russell ประกอบด้วย ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติที (t-test independent) และสถิติ ANOVA ผลการวิจัยพบว่า

1. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลชาย รอบแบ่งสายมีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ ความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง รอบ 8 ทีม มีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ ความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับสูง รอบ 4 ทีม มีความวิตกกังวลทางกายอยู่ในระดับปานกลาง ความวิตกกังวลทางจิต และ

ความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับสูง และรอบชิงชนะเลิศ มีความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาที่ฟุตบอลลหญิง รอบแบ่งสายมีความวิตกกังวลทางกายอยู่ในระดับต่ำ ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง รอบ 8 ทีม มีความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง รอบ 4 ทีม มีความวิตกกังวลทางกายอยู่ในระดับต่ำ ความวิตกกังวลทางจิตและความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และรอบชิงชนะเลิศ มีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ และมีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับสูง

3. ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ในแต่ละรอบของการแข่งขัน ระหว่างนักกีฬาหญิงและนักกีฬาชาย รอบแบ่งสาย มีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน รอบ 8 ทีม ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รอบ 4 ทีม ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิตและความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน และรอบชิงชนะเลิศ ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ในแต่ละรอบของการแข่งขันของนักกีฬาหญิงและนักกีฬาชาย นักกีฬาชายมีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิต ระหว่างรอบชิงชนะเลิศกับรอบแบ่งสาย และรอบ 8 ทีม และความเชื่อมั่นในตนเอง ระหว่างรอบ 8 ทีมกับรอบแบ่งสาย และรอบ 4 ทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักกีฬาหญิงมีความวิตกกังวลทางกาย ระหว่างรอบ 8 ทีมกับรอบชิงชนะเลิศ และมีความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างรอบชิงชนะเลิศกับรอบแบ่งสาย รอบ 8 ทีม และรอบ 4 ทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความวิตกกังวลทางจิต ไม่แตกต่างกัน

สาวิตรี กลิ่นหอม (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขันกับความสามารถในการยกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนักที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 23 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรเป็นนักกีฬายกน้ำหนักเยาวชนชายและหญิง จำนวน 131 คน โดยใช้แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์

ฉบับปรับปรุง CSAI-2R เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson product moment correlation ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาว่ายน้ำนักเยาวชนชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง ความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขันกับความสามารถในการยกน้ำหนักของนักกีฬาว่ายน้ำนักเยาวชนชายและหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรณรงค์ ไกรรอด (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 142 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของ Martens นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างโดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ในทุกรอบของการแข่งขัน นักกีฬาฟุตบอลมีความวิตกกังวลทางกายอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=18.48$, S.D.=5.97) ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=20.02$ และ 29.14, S.D.=6.82 และ 6.58 ตามลำดับ)

2. ระดับของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 มีดังนี้

2.1 จำแนกตามรอบของการแข่งขัน พบว่า

2.1.1 นักกีฬาฟุตบอลมีความวิตกกังวลทางกายใน รอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความวิตกกังวลทางกาย

รอบรองชนะเลิศ ($\bar{X}=21.30$) สูงกว่ารอบแรก ($\bar{X}=18.48$) และรอบสองกับรอบรองชนะเลิศ ($\bar{X}=19.86$ และ 21.30 ตามลำดับ) สูงกว่าในรอบชิงชนะเลิศ ($\bar{X}=16.36$)

2.1.2 นักกีฬาฟุตบอลมีความวิตกกังวลทางจิตในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ไม่แตกต่างกัน

2.1.3 นักกีฬาฟุตบอลมีความเชื่อมั่นในตนเอง รอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความเชื่อมั่นในตนเองของ นักกีฬาฟุตบอลรอบแรก ($\bar{X}=29.14$) สูงกว่ารอบสองและรอบชิงชนะเลิศ ($\bar{X}=23.80$ และ 25.50 ตามลำดับ) และรอบรองชนะเลิศ ($\bar{X}=27.25$) สูงกว่ารอบสอง ($\bar{X}=23.80$)

2.2 จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล นักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอลที่ต่างกัน มีความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

ภาพัชร คำเนิง (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ในแต่ละรอบของการแข่งขันกรีฑาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 26 จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬากรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 400 คน แยกเป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาจากการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง แปลและเรียบเรียงโดย ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง .70-.80 และมีความเชื่อมั่น .75 เพื่อวัดความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองของกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 จังหวัดเพชรบูรณ์ ระหว่าง วันที่ 19-30 มีนาคม พ.ศ. 2553 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลตามสถานการณ์ รอบคัดเลือกของนักกรีฑาชาย ด้านความวิตกกังวลทางกาย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 20.50 ด้านความวิตกกังวลทางจิต อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 21.02 และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 22.54 ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลตามสถานการณ์ รอบชิงชนะเลิศของนักกรีฑาชาย ด้านความวิตกกังวลทางกาย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 21.84 ด้านความวิตกกังวลทางจิต อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 22.10 และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 25.46 ตามลำดับ

3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลตามสถานการณ์ รอบคัดเลือกของนักกรีฑาหญิง ด้านความวิตกกังวลทางกาย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 20.50 ด้านความวิตกกังวลทางจิต อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 21.06 และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 23.28 ตามลำดับ

4. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลตามสถานการณ์ รอบชิงชนะเลิศของนักกรีฑาหญิง ด้านความวิตกกังวลทางกาย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 23.11 ด้านความวิตกกังวลทางจิต อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 23.20 และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 25.76 ตามลำดับ

5. ผลของการทดสอบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกรีฑาชายกับนักกรีฑาหญิง รอบคัดเลือก ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

6. ผลของการทดสอบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกรีฑาชายกับนักกรีฑาหญิง รอบชิงชนะเลิศ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

7. ผลของการทดสอบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกรีฑาชาย จำแนกตามรอบของการแข่งขัน ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

8. ผลของการทดสอบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกรีฑาหญิง จำแนกตามรอบของการแข่งขัน ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

วิราภรณ์ วิจิตรเวชการ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของ นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา นักมวยสากลสมัครเล่น และนักยิงปืน ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาจักรยานเสือภูเขา นักมวยสากลสมัครเล่น นักยิงปืนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขา นักมวยสากลสมัครเล่น นักยิงปืน เพศชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 จำนวน 311 คน โดยใช้แบบทดสอบความวิตกกังวล CSAI-2R เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความวิตกกังวลทางกาย ของนักกีฬาจักรยานเสือภูเขา นักมวยสากลสมัครเล่น นักยิงปืน อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ 17.83, 16.17 และ 17.50 ตามลำดับ

2. ความวิตกกังวลทางจิต ของนักกีฬาจักรยานเสือภูเขา นักมวยสากลสมัครเล่น นักยิงปืน เท่ากับ 18.93, 18.81 และ 18.72 ตามลำดับ

3. ความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาจักรยานเสือภูเขา นักมวยสากลสมัครเล่น นักยิงปืน อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 31.07, 30.03 และ 30.86 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาทั้ง 3 ชนิดนี้แสดงให้เห็นว่า ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

ดิศรินทร์ แก้วคล้าย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา

ระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชาย จำนวน 4 ทีม รวม 40 คน ซึ่งได้มาจากการเจาะจงเลือก ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้สถิติของเชฟเฟ (Scheffé) กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอลชาย ทุกรอบของการแข่งขัน นักกีฬาบาสเกตบอลมีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 18.38$ และ 16.51 ตามลำดับ) และความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 28.41$)

2. ความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาบาสเกตบอลชาย ในรอบแรก รอบสอง รอบสาม รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ไม่แตกต่างกัน

อุดมพร พวงสถิตย์ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาแบดมินตันในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาแบดมินตัน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬานักกีฬาแบดมินตัน ได้มาโดยการเจาะจงเลือก จำนวน 295 คน ใช้แบบทดสอบความวิตกกังวล CSAI-2R เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาแบดมินตันด้านความวิตกกังวลทางกายอยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.28 ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.79 และ 22.75 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาเบดมินตันเพศชายและหญิง มีความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาเบดมินตัน รอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ มีความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

ศุพัชรินทร์ ปานอุทัย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความเข้มและทิศทางของความวิตกกังวลของนักกีฬาก่อนการแข่งขัน มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในลักษณะของความเข้มและทิศทางช่วงก่อนการแข่งขันกีฬา ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ณ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ จำนวน 243 คน เป็นเพศชาย 181 คน เพศหญิง 62 คน มีอายุเฉลี่ย 20.78 ปี โดยให้นักกีฬาดตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลตามสถานการณ์ประยุกต์ ฉบับปรับปรุง ช่วงก่อนการแข่งขัน 1 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีการของ Pearson product moment correlation และวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงสอดคล้องภายในของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbrach โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความวิตกกังวลก่อนการแข่งขันกีฬาในลักษณะของความเข้มและทิศทาง คือ ความวิตกกังวลทางจิตเท่ากับ 22.63 ± 3.84 และ 3.03 ± 8.20 ($r = -0.46$; $p < .01$) และด้านความวิตกกังวลทางกายเท่ากับ 22.37 ± 3.20 และ 2.43 ± 7.80 ($r = -0.17$; $p > .05$) มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสอดคล้องภายในของแบบสอบถามด้านความวิตกกังวลทางจิตและความวิตกกังวลทางกายเท่ากับ .87 และ .97 ตามลำดับ จากข้อมูลที่มีการประเมินความวิตกกังวลทั้งด้านความเข้มและทิศทางจะสามารถทำให้เกิดความเข้าใจลักษณะของความวิตกกังวลที่ส่งผลดีและส่งผลไม่ดีต่อความสามารถทางการกีฬาได้

งานวิจัยต่างประเทศ

Novazyk (1977) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างของระดับความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยกับระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของบุคคลในการแข่งขันฮ็อกกี้น้ำแข็ง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาที่กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 103 คน ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความวิตกกังวล ก่อนและหลังการฝึกซ้อม ก่อนและหลังการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยกับระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ก่อนและหลังการฝึกซ้อม ก่อนและหลังการแข่งขัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Power and Sean (1982) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระดับความวิตกกังวลของนักกีฬาประเภทลู่วิ่งและลาน ที่มีอายุและความสามารถแตกต่างกัน ตัวแปรในการศึกษาได้แก่ อายุ ระดับการแข่งขัน ประสบการณ์การแข่งขันนานาชาติ และการจำแนกเหตุการณ์การแข่งขัน โดยให้กลุ่มตัวอย่าง 19 คน ทำแบบทดสอบความวิตกกังวลของ Martens (Martens's Sport Competition Anxiety Test) ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระดับการแข่งขัน ประสบการณ์การแข่งขัน และการจำแนกเหตุการณ์การแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญ และคะแนนที่ได้จากการทดสอบมีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่ศึกษามีค่าสูง

Rainey and Cunningham (1988) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาชายและหญิงจำนวน 64 คน มีอายุระหว่าง 18-22 ปี และเป็นนักกีฬาที่ทำการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยของอเมริกา โดยใช้แบบทดสอบความวิตกกังวล STAT และแบบสอบถามความวิตกกังวลของ พาสเซอร์ (Passer Questionnaire) ประกอบด้วยคำถาม 18 ข้อ วัดความวิตกกังวล โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความวิตกกังวล แล้วจึงให้ทำแบบทดสอบความวิตกกังวล ก่อนสิ้นสุดภาคเรียน 2 สัปดาห์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ตัวประกอบ และวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬาชาย เท่ากับ 21.52 และนักกีฬาหญิง เท่ากับ 22.83 ทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) พบว่า ไม่แตกต่างกัน
2. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการแสดงออก (performance worry) ได้แก่ เกรงว่าจะกระทำความผิดพลาด กลัวว่าจะแพ้ กลัวว่าจะเล่นไม่ดี มีความสัมพันธ์กับการวิตกกังวลในการแข่งขัน
3. ความเกรงกลัวว่าจะถูกวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬาเพศชาย แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬาหญิง

4. ระดับความสำคัญของชัยชนะในการแข่งขัน มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬาหญิง แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬาชาย

5. ผลการแข่งขันที่ผ่านมาหรือความพึงพอใจในประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬาทั้งชายและหญิง

Sade *et al.* (1990) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการควบคุมตนเอง และความสามารถในการยิงปืนยาว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายิงปืนยาว จำนวน 55 คน เป็นชาย 37 คน และหญิง 28 คน จำแนกเป็นนักยิงปืนระดับดี 28 คน และระดับปานกลาง 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความวิตกกังวลคือ แบบทดสอบความวิตกกังวล STAQ (State Trait Anxiety Questionnaire) การควบคุมตนเองใช้แบบตารางการควบคุมตนเอง และความสามารถในการยิงปืนพิจารณาจากสถิติการยิงยิงในระยะ 10 เมตร 60 นัด จำนวน 7 รายการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความสามารถของนักกีฬายิงปืน ไม่มีผลต่อการควบคุมตนเอง และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย แต่ความวิตกกังวลตามสถานการณ์มีผลต่อความสามารถในการยิงปืน กล่าวคือ นักกีฬายิงปืนระดับดี จะมีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ต่ำ และทำคะแนนได้สูงในทุกการแข่งขัน

2. การควบคุมตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย และความวิตกกังวลตามสถานการณ์

Blackwell (1994) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของความเครียดของนักกีฬาบาสเกตบอลในแต่ละตำแหน่ง ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ และความสามารถในการรับรู้ที่มีต่อความสามารถในการเล่นบาสเกตบอล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอาชีพ จำนวน 15 คน ทำการตอบแบบสอบถาม 5 ด้าน เพื่อวัดความเครียดของนักกีฬาบาสเกตบอลในแต่ละตำแหน่ง ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ และความสามารถในการรับรู้ ผลของการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย และความวิตกกังวลตามสถานการณ์มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับตำแหน่ง และมีผลต่อความสามารถในการเล่นบาสเกตบอล

Kou *et al.* (2003 อ้างใน ศักดรินทร์ ธรรมวงศ์, 2548: 31) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย ความเชื่อมั่นในตนเอง และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยที่มีต่อความสามารถในการยกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนักได้หวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักระดับมัธยมศึกษาและวิทยาลัย จำนวน 182 คน เป็นเพศชาย 111 คน เพศหญิง 71 คน จากศูนย์ฝึกกีฬา 9 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความวิตกกังวล CSAI-2 และ SCAT ผลการวิจัยพบว่า

1. ความวิตกกังวลทางจิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย
2. ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย
3. นักกีฬาเพศชายและเพศหญิงมีความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน โดยที่เพศชายจะมีความคงที่ของความวิตกกังวลทางกาย และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเพศหญิง

Han *et al.* (2006) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของลักษณะนิสัย และความวิตกกังวลที่มีต่อความสามารถสูงสุดของนักกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยของนักกีฬาชาย 4 กลุ่มประเภทกีฬา ได้แก่ ประเภทอดทน กำลังต่อสู้ กำลังต่อสู้บุคคล และประเภททีม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย จำนวน 277 คน และไม่ใช่ นักกีฬา จำนวน 152 คน กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ TCI ฉบับเกาหลี (The Temperamental and Character Inventory) ในการประเมินคุณลักษณะ ใช้ STAI (The Spielberger's State Trait Anxiety Inventory) ฉบับเกาหลี (STAI-KY) ในการประเมินระดับความวิตกกังวล ผลการวิจัยพบว่า

คะแนนการหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บของกลุ่มนักกีฬาสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ นักกีฬา โดยนักกีฬา กอล์ฟมีคะแนนน้อยที่สุด และนักกีฬาว่ายน้ำมีคะแนนสูงที่สุด คะแนนความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาเบสบอลน้อยที่สุด และนักกีฬาเทควันโดมีคะแนนสูงที่สุด คะแนนความวิตกกังวลที่

เป็นลักษณะนิสัยของนักกีฬาเบสบอลน้อยที่สุด และนักกีฬาอล์ฟสูงที่สุด ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัยของกลุ่มผู้ชนะ ต่ำกว่ากลุ่มแพ้

Neil *et al.* (2006) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้ทักษะทางจิตวิทยาและความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬารักบี้ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันในการแข่งขันกีฬารักบี้สมาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความเข้มแข็งและทิศทางของความวิตกกังวลในการแข่งขันและการใช้ทักษะทางจิตวิทยาในนักกีฬารักบี้ของสมาคมที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยเป็นนักกีฬารักบี้ที่มีความสามารถระดับสูง จำนวน 65 คน และไม่ใช่นักกีฬารักบี้ที่มีความสามารถระดับสูง จำนวน 50 คน ทำการทดสอบความวิตกกังวลในการแข่งขัน ความเชื่อมั่นใจในตนเอง และทักษะทางจิตวิทยา ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มนักกีฬารักบี้ที่มีความสามารถระดับสูงมีความวิตกกังวลในการแข่งขันมากกว่าระดับความเชื่อมั่นใจในตนเอง ในการเปรียบเทียบการใช้ทักษะทางจิตวิทยา กลุ่มนักกีฬารักบี้ที่มีความสามารถระดับสูงใช้วิธีการผ่อนคลายน้อยกว่า มีการจินตภาพมากกว่า และการพูดกับตัวเองมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่นักกีฬารักบี้ที่มีความสามารถระดับสูง ข้อเสนอแนะสำหรับกลุ่มที่ไม่ใช่ นักกีฬารักบี้ที่มีความสามารถระดับสูงนั้น ขั้นแรกให้ใช้วิธีการผ่อนคลายเพื่อลดความเข้มของความวิตกกังวล ตรงกันข้ามกับนักกีฬารักบี้ที่มีความสามารถระดับสูงสามารถรักษาระดับความเข้มไว้คงอยู่และผสมผสานทักษะได้ง่าย กลไกที่เกิดขึ้นในกระบวนการนี้ประกอบด้วยจินตภาพและการพูดชักชวน เป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันอาการเมื่อยล้า

Hubbard and Thomas (2006) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระดับการรับรู้ความวิตกกังวลก่อนการแข่งขันของนักกีฬาเบสบอลชายระดับมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความแตกต่างของความวิตกกังวลก่อนการแข่งขันของนักกีฬาเบสบอลระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาเบสบอลชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 61 ทำแบบทดสอบความวิตกกังวล CSAI-2R ก่อนการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และกลุ่มนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นตนเองในระดับกลางและระดับต่ำ ไม่แตกต่างกัน แต่นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงช่วยส่งเสริมการเล่นกีฬามากกว่ากลุ่มของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองในระดับกลางและระดับต่ำ

Singh and Gaurav (2010) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระดับความวิตกกังวลก่อนและหลังการแข่งขันของนักกีฬาโอลิมปิกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลก่อนและหลังการแข่งขันของนักกีฬาโอลิมปิกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาโอลิมปิก 170 คน เป็นนักกีฬาหญิง 85 คน และนักกีฬาชาย 85 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากมหาวิทยาลัย Guru Nanak Dev มหาวิทยาลัย Amritsar มหาวิทยาลัย Punjab และมหาวิทยาลัย India ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบ Sports Competitive Anxiety Test (SCAT) ประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำถามที่แท้จริง 5 ข้อ คำถามเชิงบวก 8 ข้อ และคำถามเชิงลบ 2 ข้อ เปรียบเทียบผลระดับความวิตกกังวลก่อนและหลังการแข่งขันด้วยสถิติ (t-test) กำหนดระดับนัยสำคัญที่ .01 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความวิตกกังวลก่อนและหลังการแข่งขันของนักกีฬาชายและหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากการศึกษานงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีการศึกษาความวิตกกังวลของนักกีฬาทั้งประเภทชายหญิง ประเภทเดี่ยว และประเภททีม ในหลายชนิดกีฬา แสดงให้เห็นว่า ความวิตกกังวลเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถสูงสุดของนักกีฬา และความวิตกกังวลเกิดขึ้นได้ทั้งก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน อีกทั้งรอบของการแข่งขันก็มีผลต่อการเกิดความวิตกกังวล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลของนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 เพื่อให้ทราบระดับความวิตกกังวลของนักกีฬาฟุตบอลชาย แล้วนำข้อมูลย้อนกลับให้กับผู้ฝึกสอนกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬา เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปใช้ประกอบการหาแนวทางการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุงนักกีฬาให้สามารถแสดงความสามารถสูงสุดได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ก่อนการแข่งขันในแต่ละรอบของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 โดยทำการศึกษาตามรอบของการแข่งขันครั้งนี้ รอบแรกศึกษาจากประชากรจำนวน 12 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 216 คน รอบสอง จำนวน 8 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 144 คน รอบรองชนะเลิศ จำนวน 4 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 72 คน และรอบชิงชนะเลิศ จำนวน 2 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 36 คน รวมประชากรจำนวนทั้งหมด 468 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬา

2. แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง สร้างโดย Cox, Martens and Russell ในปี 2003 แปลเป็นภาษาไทยโดย ดร. พิชิต เมืองนาโพธิ์ โดยวัดระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬา 3 ด้าน คือ ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยในแต่ละด้านมีความเที่ยงตรง (validity) ดังนี้ ความวิตกกังวลทางกายมีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.75 ความวิตกกังวลทางจิตมีความเที่ยงตรงเท่ากับ .85 และความเชื่อมั่นในตนเองมีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.83 (Terry, Lane and Shepherdson, 2005) และผู้วิจัยได้ดำเนินการหา

คุณภาพของแบบทดสอบด้านความเชื่อถือได้ (reliability) ของแต่ละด้านดังนี้ ความวิตกกังวลทางกาย มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.69 ความวิตกกังวลทางจิตมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.67 และความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.76 โดยมีวิธีการดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลชายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 20 คน

2.2 นำแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ทำแบบทดสอบ จำนวน 2 ครั้ง ระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ นำผลการทดสอบ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ของแต่ละด้าน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อถือได้ของแต่ละด้านดังนี้ ความวิตกกังวลทางกาย มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.69 ความวิตกกังวลทางจิตมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.67 และความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.76

2.3 นำค่าความเชื่อถือได้ของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองไปพิจารณาเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirkendall, Grubber and Johnson (1987) ซึ่งทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย จำนวน 2 คน ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย จากภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้ควบคุมทีมฟุตบอลของแต่ละทีม ขอความอนุเคราะห์ให้นักกีฬาทำแบบทดสอบวัดความวิตกกังวลตามสถานการณ์
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยถึงผู้ควบคุมทีมฟุตบอลของแต่ละทีม ในวันประชุมทีมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 12 วัน นับตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2554

4. เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักกีฬาฟุตบอลก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมงกับทุกทีม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแจกแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ให้กับนักกีฬา ซึ่งแจกรายละเอียดและวิธีการทำแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ให้กับนักกีฬา แล้วให้นักกีฬาทำแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์หลังจากซึ่งแจกรายละเอียดทันที

5. ได้รับแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ที่มีความสมบูรณ์ ในแต่ละรอบดังนี้

รอบแรก ได้รับแบบทดสอบคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 172ฉบับ จากแบบทดสอบทั้งหมด 216 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.63

รอบสอง ได้รับแบบทดสอบคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 106ฉบับ จากแบบทดสอบทั้งหมด 144 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 73.61

รอบรองชนะเลิศ ได้รับแบบทดสอบคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 72 ฉบับ จากแบบทดสอบทั้งหมด 72 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

รอบชิงชนะเลิศ ได้รับแบบทดสอบคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 36 ฉบับ จากแบบทดสอบทั้งหมด 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

นำแบบทดสอบที่มีความสมบูรณ์ ในแต่ละรอบไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬาด้วยการหาค่าร้อยละ (percentage)

2. วิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอล จำแนกตามรอบของการแข่งขัน ด้วยการหาค่าร้อยละ (percentage)

3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอล จำแนกตามรอบของการแข่งขัน

4. วิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (μ) ของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอล ตามรอบของการแข่งขัน

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ผู้วิจัยแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬาด้วยการหาค่าร้อยละ (percentage) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง ประกอบความเรียง ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลก่อนการแข่งขัน

2.1 ระดับความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอล จำแนกตามรอบของการแข่งขัน ด้วยการหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง ประกอบความเรียง ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

2.2 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลจำแนกตามรอบของการแข่งขัน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง ประกอบความเรียง ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (μ) ของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอล ระหว่างรอบของการแข่งขัน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง ประกอบความเรียง ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬา

ตารางที่ 1 จำนวน ค่าเฉลี่ยอายุ และประสพการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 จำแนกตามรอบของการแข่งขัน

รอบ	จำนวน (คน)	อายุ (ปี)		ประสพการณ์ในการเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ	
		μ	σ	ไม่เคย	เคย
				จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)
รอบแรก	172	17.14	0.71	103 (59.9)	69 (40.1)
รอบสอง	106	17.30	0.65	62 (58.5)	44 (41.5)
รอบรองชนะเลิศ	72	17.26	0.69	45 (62.5)	27 (37.5)
รอบชิงชนะเลิศ	36	17.31	0.58	25 (69.4)	11 (30.6)

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 17 ปี และไม่เคยมีประสพการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.9, 58.5, 62.5 และ 69.4 ในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศตามลำดับ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลก่อนการแข่งขัน

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของระดับความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และ ความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 จำแนกตามรอบของการแข่งขัน

รอบ	ระดับ ความวิตกกังวล	ความวิตกกังวล	ความวิตกกังวล	ความเชื่อมั่นใน
		ทางกาย	ทางจิต	ตนเอง
		จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)
รอบแรก (N=172)	ระดับต่ำ	130 (75.6)	107 (62.2)	20 (11.6)
	ระดับปานกลาง	42 (24.4)	65 (37.8)	72 (41.9)
	ระดับสูง	-	-	80 (46.5)
รอบสอง (N=106)	ระดับต่ำ	106 (100)	62 (58.5)	23 (21.7)
	ระดับปานกลาง	-	43 (40.6)	36 (34.0)
	ระดับสูง	-	1 (0.9)	47 (44.3)
รอบรองชนะเลิศ (N=72)	ระดับต่ำ	62 (86.1)	49 (68.1)	18 (25.0)
	ระดับปานกลาง	10 (13.9)	23 (31.9)	26 (36.1)
	ระดับสูง	-	-	28 (38.9)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รอบ	ระดับ ความวิตกกังวล	ความวิตกกังวล	ความวิตกกังวล	ความเชื่อมั่นใน
		ทางกาย	ทางจิต	ตนเอง
		จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)
รอบชิงชนะเลิศ (N=36)	ระดับต่ำ	16 (44.4)	11 (30.6)	2 (5.6)
	ระดับปานกลาง	19 (52.8)	23 (63.9)	12 (33.3)
	ระดับสูง	1 (2.8)	2 (5.6)	22 (61.1)

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ในการแข่งขันรอบแรก นักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลทางกายในระดับต่ำ (ร้อยละ 75.6) ความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 62.2) และมีความเชื่อมั่นในตนเองในระดับสูง (ร้อยละ 46.5)

ในรอบสอง นักกีฬาฟุตบอล ร้อยละ 100 มีความวิตกกังวลทางกายในระดับต่ำ ส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 58.5) และมีความเชื่อมั่นในตนเองในระดับสูง (ร้อยละ 44.3)

ในรอบรองชนะเลิศ นักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลทางกายในระดับต่ำ (ร้อยละ 86.1) ความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 68.1) และมีความเชื่อมั่นในตนเองในระดับสูง (ร้อยละ 38.9)

ในรอบชิงชนะเลิศ นักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลทางกายในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.8) ความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 63.9) และมีความเชื่อมั่นในตนเองในระดับสูง (ร้อยละ 61.1)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 จำแนกตามรอบของการแข่งขัน

รอบ	ความวิตกกังวลทางกาย		ความวิตกกังวลทางจิต		ความเชื่อมั่นในตนเอง	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
รอบแรก	16.02	4.67	17.67	4.82	28.91	7.73
รอบสอง	12.67	1.89	17.85	5.06	28.55	8.78
รอบรองชนะเลิศ	15.77	4.20	16.78	4.79	26.97	8.53
รอบชิงชนะเลิศ	20.20	6.02	21.67	5.85	31.61	7.68

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ในรอบแรก นักกีฬาฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกาย เท่ากับ 16.02 ความวิตกกังวลทางจิต เท่ากับ 17.67 และความเชื่อมั่นในตนเอง เท่ากับ 28.91

ในรอบสอง นักกีฬาฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกาย เท่ากับ 12.67 ความวิตกกังวลทางจิต เท่ากับ 17.85 และความเชื่อมั่นในตนเอง เท่ากับ 28.55

ในรอบรองชนะเลิศ นักกีฬาฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกาย เท่ากับ 15.77 ความวิตกกังวลทางจิต เท่ากับ 16.78 และความเชื่อมั่นในตนเอง เท่ากับ 26.97

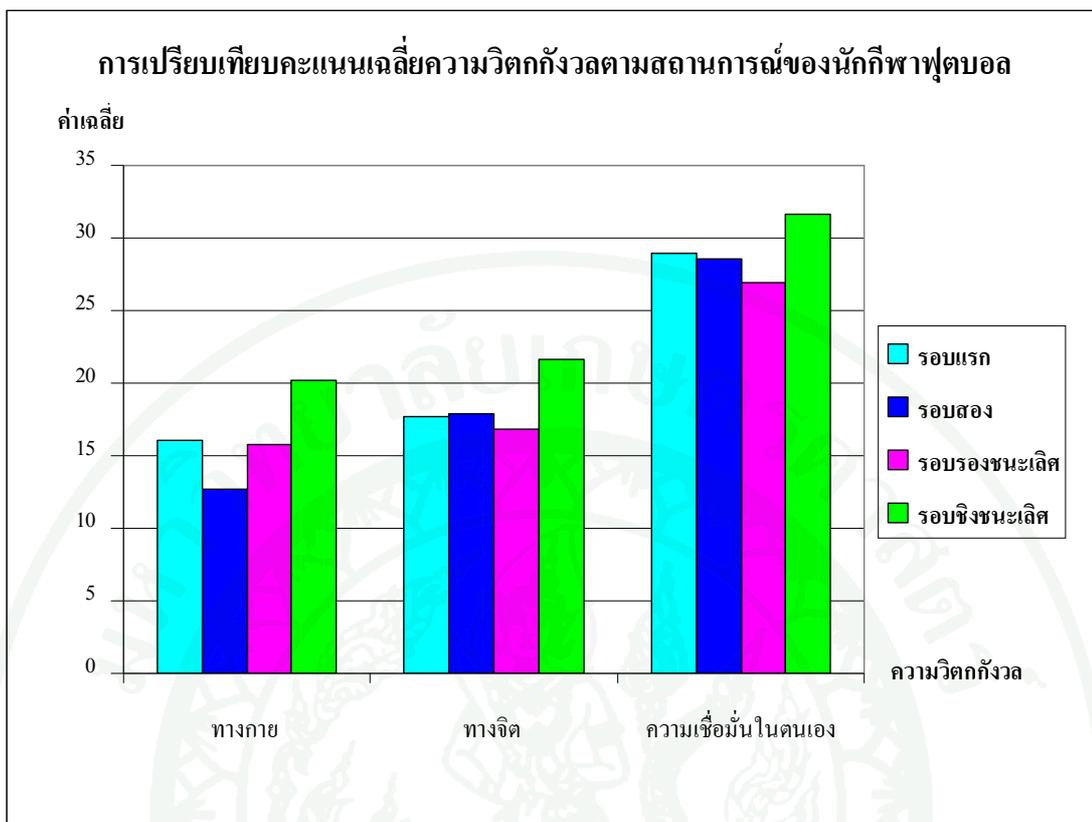
ในรอบชิงชนะเลิศ นักกีฬาฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกาย เท่ากับ 20.20 ความวิตกกังวลทางจิต เท่ากับ 21.67 และความเชื่อมั่นในตนเอง เท่ากับ 31.61

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ระหว่างรอบของการแข่งขัน

ความวิตกกังวล ตามสถานการณ์	รอบแรก	รอบสอง	รอบรองชนะเลิศ	รอบชิงชนะเลิศ
ความวิตกกังวลทางกาย (μ)	16.02	12.67	15.77	20.20
ระดับความวิตกกังวล	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง
ความวิตกกังวลทางจิต (μ)	17.67	17.85	16.78	21.67
ระดับความวิตกกังวล	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง
ความเชื่อมั่นในตนเอง (μ)	28.91	28.55	26.97	31.61
ระดับความเชื่อมั่น	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	สูง

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ระดับความวิตกกังวลทางกายและความวิตกกังวลทางจิตของนักกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับต่ำในรอบแรก ($\mu=16.02$ และ 17.67 ตามลำดับ) รอบสอง ($\mu=12.62$ และ 17.85 ตามลำดับ) และรอบรองชนะเลิศ ($\mu=15.77$ และ 16.78 ตามลำดับ) แต่ในรอบชิงชนะเลิศ ความวิตกกังวลทางกายและความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=20.20$ และ 21.67 ตามลำดับ) และความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาฟุตบอลอยู่ระดับปานกลาง ในรอบแรก ($\mu=28.91$) รอบสอง ($\mu=28.55$) และรอบรองชนะเลิศ ($\mu=26.97$) แต่ในรอบชิงชนะเลิศอยู่ในระดับสูง ($\mu=31.61$)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ระหว่างรอบของการแข่งขัน สามารถนำมาสร้างกราฟเพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลได้ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 กราฟแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ด้านความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วม การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ระหว่างรอบของการแข่งขัน

ข้อวิจารณ์

1. จากผลการวิจัยความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตของนักกีฬาฟุตบอล ในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ อยู่ในระดับต่ำ แต่ในรอบชิงชนะเลิศ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะนักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่มีความสามารถในระดับดีที่ผ่านการคัดเลือกในระดับภาคมาแล้ว อีกทั้งมีการฝึกซ้อม และการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันมาเป็นอย่างดี จึงทำให้นักกีฬามีความวิตกกังวลตามสถานการณ์ในระดับต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sade *et al.* (1990) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล การควบคุมตนเอง และความสามารถในการยิงปืนยาว พบว่า ความวิตกกังวลตามสถานการณ์มีผลต่อความสามารถในการยิงปืน กล่าวคือ

นักกีฬาชิงป็นระดับดี จะมีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ต่ำ แต่ในรอบของการแข่งขันที่ต่างสถานการณ์กัน ย่อมมีผลต่อความวิตกกังวลของนักกีฬาด้วยเช่นกัน และสอดคล้องกับ พรณรงค์ ไกรรอด (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีความวิตกกังวลทางกายอยู่ในระดับต่ำในรอบแรก รอบสอง และรอบชิงชนะเลิศ และในรอบรองชนะเลิศ มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง ความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับปานกลางในรอบของการแข่งขัน ซึ่งพบว่า นักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่มีความสามารถในการเล่นฟุตบอลในระดับดี มีนักกีฬาที่มีความสามารถสูง จึงทำให้มีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ต่ำ

2. จากผลการศึกษาค่าเฉลี่ยด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับปานกลางในรอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ แต่ในรอบชิงชนะเลิศ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง แตกต่างกับค่าเฉลี่ยด้านความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิต ของนักกีฬาฟุตบอลที่อยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง จะเห็นได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตในทางลบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kou *et al.* (2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย ความเชื่อมั่นในตนเอง และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย ที่มีต่อความสามารถในการยกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนักได้หวั่น ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลทางจิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย และความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย และสอดคล้องกับ สักครินทร์ ชรรวมวงศ์ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางกายกับความวิตกกังวลทางจิตของนักกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกเท่ากับ .601 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความวิตกกังวลทางกายกับความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบเท่ากับ -0.162 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความวิตกกังวลทางจิตกับความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบเท่ากับ -0.245 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ Bandura (1978) ที่กล่าวว่า หากนักกีฬามีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีความสัมพันธ์กับการแสดงออกซึ่งความสามารถทางการกีฬาสูง และจะมีความวิตกกังวลที่ต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากการที่นักกีฬามีความวิตกกังวลต่ำนั้นมีหลายสาเหตุ เช่น ในเรื่องของความเชื่อ การเห็นคุณค่าในตนเอง สรรภาพทางกาย สภาพสิ่งแวดล้อม มีผลต่อ

ความสามารถในการแสดงออก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ หากอยู่ในระดับที่เหมาะสมจะทำให้การแสดงความสามารถทางการกีฬาสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากการที่นักกีฬามีความเชื่อมั่นสูง มีประสบการณ์ การแข่งขันมาก มีการฝึกซ้อมมาอย่างดี มีสมรรถภาพทางกายที่ดี ไม่มีการบาดเจ็บ และมีความพร้อม ในทุกๆ ด้าน ย่อมส่งผลให้ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นลดน้อยลงหรือหมดไป จึงส่งผลให้มีความวิตกกังวล ทางกาย ความวิตกกังวลทางจิตต่ำ ในทางกลับกัน นักกีฬาจะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เมื่อมี ความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ

3. จากผลการเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ระหว่างรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 พบว่า ระดับความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลในรอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ การแข่งขันกีฬาฟุตบอลเยาวชนแห่งชาติในประเทศไทยมีการแบ่งสายการแข่งขัน โดยแต่ละสายจะมีทีมที่เป็นทีมวางและทีมที่เป็นทีมรอง ทำให้นักกีฬาสามารถประเมินความสามารถของทีมอื่นๆ ได้ เมื่อทราบผลการแบ่งสายการแข่งขันในรอบแรก เพราะนักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการแข่งขันจากการเข้าร่วมการแข่งขันรายการอื่นๆ มาก่อนนี้ เช่น การแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษา แห่งประเทศไทย การแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา และการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนชิงชนะเลิศ แห่งประเทศไทย โอลิมปิก เป็นต้น ซึ่งทำให้นักกีฬาสามารถประเมินความสามารถของทีมอื่นๆ ได้ เป็นอย่างดี ดังนั้น นักกีฬาจึงสามารถรักษาระดับความวิตกกังวลและสามารถควบคุมระดับ ความวิตกกังวลได้ ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และ ความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดิศรินทร์ แก้วคล้าย (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวล ทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ในการแข่งขันรอบแรก รอบสอง รอบสาม รอบรองชนะเลิศ และ รอบชิงชนะเลิศไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาวิตรี กลิ่นหอม (2551) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขันกับความสามารถใน การยกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนักที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 23 จังหวัด สุราษฎร์ธานี พบว่า นักกีฬายกน้ำหนักเยาวชนชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกาย และ ความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง ความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

4. จากผลการศึกษาระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ในรอบชิงชนะเลิศ ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ คือ ความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิต อยู่ในระดับต่ำในรอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ ทั้งนี้เป็นเพราะในรอบชิงชนะเลิศ ระดับความสำคัญของชัยชนะในการแข่งขันมีความสำคัญมาก การคาดหวังผลชนะเลิศของนักกีฬา เป็นการคาดหวังว่าตนเองต้องชนะก่อนการแข่งขันทำให้เกิดความวิตกกังวล และกลัวว่าผลการแข่งขันจะไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง กลัวผลการแข่งขันที่เป็นลบ เมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี อาจเป็นไปได้ว่านักกีฬายอมรับไม่ได้ว่าตนเองล้มเหลวหรือด้อยความสามารถ จนทำให้เกิดความวิตกกังวลก่อนการแข่งขัน จึงทำให้นักกีฬาฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต สูงกว่ารอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ สอดคล้องกับ ดิศรณ์ แก้วคล้าย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ซึ่งพบว่า ระดับของความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอลชาย ทุกรอบของการแข่งขัน นักกีฬาบาสเกตบอลมีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ และความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rainey and Cunningham (1988) ได้ศึกษาความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬาในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการแสดงออก ได้แก่ เกรงว่าจะกระทำความผิดพลาด กลัวว่าจะแพ้ กลัวว่าจะเล่นไม่ดี มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬา เมื่อถึงรอบชิงชนะเลิศ นักกีฬาจึงมีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตเพิ่มมากขึ้น ส่วนด้านความเชื่อมั่นในตนเองในรอบชิงชนะเลิศอยู่ในระดับสูง เพิ่มขึ้นจากรอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เพราะจากผลการแข่งขันที่ผ่านมาในรอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ ที่นักกีฬาสามารถชนะจนสามารถผ่านเข้ามาแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศได้ ทำให้นักกีฬามีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น เกิดความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถชนะเลิศได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rainey and Cunningham (1988) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัย ซึ่งพบว่า การแข่งขันที่ผ่านมาหรือความพึงพอใจในประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อความวิตกกังวลในการแข่งขันของนักกีฬา

5. จากผลการศึกษาระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์กับประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน พบว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติไม่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเป็นส่วนใหญ่ แต่นักกีฬาที่มีความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวลทางจิตอยู่ในระดับต่ำ อาจสืบ

เนื่องมาจากนักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการแข่งขันรายการอื่นๆ ในรุ่นอายุระดับเดียวกันก่อนการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งนี้ จากการวิจัยที่พบว่า นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติส่วนใหญ่มีอายุใกล้เคียงกัน คือ มีอายุระหว่าง 17-18 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 17 ปี ดังนั้น นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งนี้ ได้มีการแข่งขันกันในรายการอื่นๆ ซึ่งอยู่ในรุ่นอายุเดียวกันมาอย่างต่อเนื่อง เช่น การแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย การแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา เป็นต้น ทำให้นักกีฬาทราบระดับความสามารถของนักกีฬาทีมอื่นๆ และเป็นนักกีฬาที่มีระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Power and Sean (1982) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระดับความวิตกกังวลของนักกีฬาประเภทลู่วิ่งและลาน ที่มีอายุและความสามารถแตกต่างกัน พบว่า อายุ ระดับการแข่งขัน ประสบการณ์การแข่งขัน และการจำแนกเหตุการณ์การแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขันของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ระหว่างรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 โดยทำการศึกษาตามรอบของการแข่งขันดังนี้ รอบแรกศึกษาจากประชากรจำนวน 12 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 216 คน รอบสอง จำนวน 8 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 144 คน รอบรองชนะเลิศ จำนวน 4 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 72 คน และรอบชิงชนะเลิศ จำนวน 2 ทีมๆ ละ 18 คน จำนวนทั้งหมด 36 คน รวมประชากรจำนวนทั้งหมด 468 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬา

2. แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ฉบับปรับปรุง สร้างโดย Cox, Martens and Russell ในปี 2003 แปลเป็นภาษาไทยโดย ดร. พิชิต เมืองนาโพธิ์ โดยวัดระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬา 3 ด้าน คือ ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยในแต่ละด้านมีความเที่ยงตรง (validity) ดังนี้ ความวิตกกังวลทางกายมีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.75 ความวิตกกังวลทางจิตมีความเที่ยงตรงเท่ากับ .85 และความเชื่อมั่นในตนเองมีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.83 (Terry, Lane and Shepherdson, 2005) และผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเชื่อถือได้ (reliability) ของแต่ละด้านดังนี้ ความวิตกกังวลทางกายมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.69 ความวิตกกังวลทางจิตมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.67 และความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.76

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย จำนวน 2 คน ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย จากภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้ควบคุมทีมฟุตบอลของแต่ละทีม ขอความอนุเคราะห์ให้นักกีฬาทำแบบทดสอบวัดความวิตกกังวลตามสถานการณ์

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยถึงผู้ควบคุมทีมฟุตบอลของแต่ละทีม ในวันประชุมทีมผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 12 วัน นับตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2554

4. เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักกีฬาฟุตบอลก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมงกับทุกทีม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแจกแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ให้กับนักกีฬา ซึ่งแจกรายละเอียดและวิธีการทำแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ให้กับนักกีฬา แล้วให้นักกีฬาทำแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์หลังจากซึ่งแจกรายละเอียดทันที

5. ได้รับแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ที่มีความสมบูรณ์ ในแต่ละรอบดังนี้

รอบแรก ได้รับแบบทดสอบคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 172ฉบับ จากแบบทดสอบทั้งหมด 216 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.63

รอบสอง ได้รับแบบทดสอบคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 106ฉบับ จากแบบทดสอบทั้งหมด 144 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 73.61

รอบรองชนะเลิศ ได้รับแบบทดสอบคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 72 ฉบับ จากแบบทดสอบทั้งหมด 72 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

รอบชิงชนะเลิศ ได้รับแบบทดสอบคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 36 ฉบับ จากแบบทดสอบทั้งหมด 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

นำแบบทดสอบที่มีความสมบูรณ์ ในแต่ละรอบไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬาด้วยการหาค่าร้อยละ (percentage)

2. วิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอล จำแนกตามรอบของการแข่งขัน ด้วยการหาค่าร้อยละ (percentage)

3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอล จำแนกตามรอบของการแข่งขัน

4. วิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (μ) ของความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอล ตามรอบของการแข่งขัน

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

1.1 ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความวิตกกังวลทางกาย ของนักกีฬาฟุตบอลในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ อยู่ในระดับต่ำ และรอบชิงชนะเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความวิตกกังวลทางจิต ของนักกีฬาฟุตบอลในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ อยู่ในระดับต่ำ และรอบชิงชนะเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลในรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ อยู่ในระดับสูง

2. เปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ระหว่างรอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

2.1 ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความวิตกกังวลทางกาย ของนักกีฬาฟุตบอลในรอบชิงชนะเลิศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ รอบแรก รอบรองชนะเลิศ และรอบสอง ตามลำดับ

2.2 ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความวิตกกังวลทางจิต ของนักกีฬาฟุตบอลใน รอบชิงชนะเลิศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ รอบสอง รอบแรก และรอบรองชนะเลิศ ตามลำดับ

2.3 ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลใน รอบชิงชนะเลิศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ รอบแรก รอบสอง และรอบรองชนะเลิศ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ฝึกสอน

1. ผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักกีฬา ควรเห็นถึงความสำคัญของ ความวิตกกังวลที่มีผลต่อการแสดงความสามารถของนักกีฬา
2. ผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักกีฬา ควรเตรียมความพร้อมของนักกีฬา ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ด้วยการฝึกทักษะทางจิตใจควบคู่กับการฝึกทักษะกีฬาในการฝึกซ้อม
3. ผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักกีฬา ควรมีการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ นักกีฬาฝึกการสร้างภาพความสำเร็จ และการตอบสนองต่อความผิดพลาดหรือความล้มเหลวที่ เหมาะสม ฝึกควบคุมอารมณ์ ความคิดภายใต้สภาวะที่มีแรงกดดันสูง เพื่อให้ นักกีฬาสามารถปรับ ระดับความวิตกกังวลให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับนักกีฬา

1. นักกีฬา ควรค้นหาจุดหรือโซนของความวิตกกังวลที่เหมาะสมของตนเอง เพื่อให้ สามารถแสดงความสามารถสูงสุดได้

2. นักกีฬา ควรฝึกทักษะทางจิตใจควบคู่กับการฝึกทักษะกีฬาในการฝึกซ้อม ฝึกการสร้างภาพความสำเร็จ และการตอบสนองต่อความผิดพลาดหรือความล้มเหลวที่เหมาะสม ฝึกควบคุมอารมณ์ ความคิดภายใต้สภาวะที่มีแรงกดดันสูง เพื่อให้สามารถปรับระดับความวิตกกังวลให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาถึงตัวแปร หรือปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬา เช่น ระดับของการแข่งขัน เป็นต้น
2. ควรศึกษาและเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของกีฬานิกิตอื่นๆ
3. ควรทำการศึกษาและเปรียบเทียบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาประเภททีม และประเภทบุคคล

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ. 2011. กีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 27 อุดรดิตต์เกมส์ (Online). http://www.uttaraditgames.com/index.php?option=com_content&view=article&id=46&Itemid=69, 1 มีนาคม 2554.

จันทิwa จันทะบุตร. 2547. ความวิตกกังวลของนักกีฬา 유도ในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เซวงพจน์ ครอบธานีทร์. 2549. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬายิงปืนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณัฐชา สันติปาดิ. 2549. ศึกษาความสัมพันธ์ของความวิตกกังวลทางกาย โดยการใช้แบบทดสอบ CSAI-2R และ Polar S810i. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณัฐสัญญา นามหาชัย. 2551. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดิศรณ์ แก้วคล้าย. 2553. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทินกร ชอัมพงษ์. 2545. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมง ของนักฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลอาติศาส ไทยแลนด์คัพ ครั้งที่ 16. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นันทนา คำมูล. 2545. ความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง
รุ่นอายุไม่เกิน 20 ปี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปราณี อยู่ศิริ. 2542. ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลอันเป็นลักษณะนิสัยและเจตคติที่
เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรณรงค์ ไกรรอด. 2552. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วม
การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิชิต เมืองนาโพธิ์. 2536. การประชุมสัมมนาวิชาการ เรื่องโปรแกรมจิตวิทยาการกีฬาประยุกต์.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. 2543. เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. ภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พระพงษ์ บุญศิริ. 2536. จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ภาพัชร คำนึ่ง. 2553. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
เยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิราภรณ์ วินิจเวชการ. 2553. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาจักรยานเสือภูเขา
นักมวยสากลสมัครเล่น และนักยิงปืนในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิลป์ชัย สุวรรณชาติ. 2533. การเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวทฤษฎีและการปฏิบัติการ.
ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศักครินทร์ ธรรมวงศ์. 2548. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์โดยใช้แบบทดสอบ CSAI-2R ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการกีฬา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สน ปัญญา. 2549. ความวิตกกังวลของผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 6. สารนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ กาญจนกิจ และ สมหญิง จันทรุไทย. 2542. จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎี ผู้การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาวตรี กลิ่นหอม. 2551. ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขัน กับความสามารถในการยกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนักที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 23 จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาศาสตรการกีฬา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพัชรินทร์ ปานอุทัย. 2553. ความเข้มและทิศทางของความวิตกกังวลของนักกีฬาก่อนการแข่งขัน. วิทยาสารกำแพงแสน. 8 (1): 29-44.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541. จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรพล วงษ์สถิตย์ และ ณรงค์ศักดิ์ พุ่มจันทร์. 2553. จิตวิทยากับการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Online). <http://www.zerobook.com/content-จิตวิทยากับการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ-4-2360-66263-1.html>, 2 สิงหาคม 2553.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541. จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- อุดมพร พวงสถิตย์. 2553. ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาแบดมินตันที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Bandura, A. 1978. Reflections on self-efficacy. In S. Rachman. (ed.). **Advances in Behavior Research and Therapy**. 1: 237-269.

Blackwell, A. J. 1994. **Effect of Hassles, Stressful Situations in Basketball, State Anxiety, Trait Anxiety and Distraction on Performance in Basketball, Queen's University at Kingston**. Canada.

Cox, R. H., M. P. Martens, and W. D. Russell. 2003. Measuring Anxiety in Athletics: The Revised Competitive State Anxiety Inventory-2. **Journal of Sport and Exercise Psychology**. 25: 519-533.

English, H. B. 1958. **A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms**. New York: Longmans, Green, and Co.

Gadson, S. 2001. **Psychology and Sport**. Chicago: Heinemann Educational.

Han, D. H. *et al.* 2006. Influence of Temperament and Anxiety on Athletic Performance. **Journal of Sports Science and Medicine**. 5: 381-389.

Hubbard, J. and M. S. Thomas. (2006). **Intensity and Interpretation of Pre-competitive Anxiety in High School Baseball Players** (Online). <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=1240698401&sid=1&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD>, August 20, 2010.

Kirkendall, D. R., J. J. Grubber, and R. E. Johnson. 1987. **Measurement for Evaluation in Physical Educators**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.

Lipkin, G. B. and R. G. Cohen. 1973. **Effective Approaches to Patients' Behavior**. New York: Springer.

- Martens, R., R. S. Vealey, and D. Burton. 1990. **Competitive anxiety in sport**. Illinois: Human Kinetics.
- Neil, R. *et al.* 2006. Psychological Skills Usage and the Competitive Anxiety Response as a Function of Skill Level in Rugby Union. **Journal of Sports Science and Medicine**. 5: 415-423.
- Novazyk, T. 1977. **A Comparison of Trait and State Anxiety Levels Between three Division of Youth Ice Hockey Participants and Trait Anxiety Levels between Athletes and Non-athletes**. Master's Thesis, Mankato State University.
- Power, L. D. and L. D. Sean. 1982. An Analysis of Anxiety Level in Track and Field Athletes of varying Ages and Abilities. **Proceeding Sport and Science**. 4: 355-357.
- Rainey, D. W. and H. Cunningham. 1988. Competitive Trait Anxiety in Male and Female College Athletes. **Research Quarterly for Exercise and Sport**. 3: 24-247.
- Sade, S. *et al.* 1990. Anxiety Self Control and Shooting Performance. **Perception and Motor Skills**. 71: 33-68.
- Singer, R. N. 1986. **Perk Performance and More**. Michigan: Menavghton and Gunn.
- Singh, A. and V. Gaurav. 2010. A Study of Pre-Competitive and Post-Competitive Anxiety Level of Inter-collegiate Volleyball Players. **International Journal of Sports Science and Engineering**. 4: 237-241.
- Terry, P. C., A. M. Lane, and A. Shepherdson. 2005. **Re-evaluation of the Factorial Validity of the Revised Competitive State Anxiety Inventory-2**. ISSP 11th World Congress of Sport Psychology, 15-19, August 2005, Sydney, Australia.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ.๐๕๑๓.๑๐๕๐๕/

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๕๐ พหลโยธิน จตุจักร กทม. ๑๐๕๐๐

มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗

เนื่องด้วย นายปิยชาติ ชินชัย นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗” ภายใต้การควบคุมของ ดร.จุฑามาศ บัตรเจริญ ในการนี้นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗ ทำแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์

ภาควิชาพลศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีระ มาลีหอม)

หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา

ภาควิชาพลศึกษา

โทร. ๐๒-๕๗๕๗๑๔๕

หมายเหตุ: สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทร. ๐๙๕-๑๔๔๔๕๒

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบความวิตกกังวล

**แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ของนักกีฬาฟุตบอล
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27**

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬา

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. ทีมจังหวัด
2. อายุ ปี
3. รอบการแข่งขัน
 รอบแรก รอบสอง รอบรองชนะเลิศ รอบชิงชนะเลิศ
4. ประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
 เคย ไม่เคย

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ก่อนการแข่งขัน

คำชี้แจง ข้อความต่างๆ ข้างล่างนี้เป็นคำกล่าวที่นักกีฬาใช้อธิบายความรู้สึกก่อนการแข่งขัน โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อความและทำเครื่องหมาย X ลงในหมายเลขที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด เพื่อบ่งชี้ว่าขณะนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการแข่งขันที่กำลังจะมาถึง คำตอบจะไม่มีข้อถูกผิด อย่าใช้เวลานานมากเกินไปในแต่ละข้อความ ให้เลือกคำตอบซึ่งสามารถอธิบายความรู้สึกของท่านในขณะนี้

รายการ	ไม่เลย	บ้าง	ปานกลาง	มาก
	1	2	3	4
1. ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดผวาว้าวุ่น				
2. ข้าพเจ้าจะหวังว่าจะทำได้ไม่ดีเท่าที่ควรในการแข่งขัน				
3. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความเชื่อมั่นในตัวเอง				
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าร่างกายของข้าพเจ้าตึงเครียด				
5. ข้าพเจ้าจะหวังว่าจะแพ้				
6. ข้าพเจ้ารู้สึกปั่นป่วนในท้อง				

รายการ	ไม่เคย	บ้าง	ปานกลาง	มาก
	1	2	3	4
7. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าข้าพเจ้าสามารถเผชิญหน้ากับความท้าทาย				
8. ข้าพเจ้าจะหวังว่าจะควบคุมตนเองไม่ได้ภายใต้ความตึงเครียด				
9. หัวใจของข้าพเจ้ากำลังเต้นเร็วขึ้น				
10. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าจะเล่นได้ดี				
11. ข้าพเจ้าจะหวังว่าจะเล่นได้ไม่ดี				
12. ข้าพเจ้ารู้สึกวูบในท้อง				
13. ข้าพเจ้ามั่นใจเพราะได้มองเห็นภาพในใจว่าตนเองประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย				
14. ข้าพเจ้าจะหวังว่าจะทำให้ผู้อื่นผิดหวังเกี่ยวกับการเล่นของข้าพเจ้า				
15. มือของข้าพเจ้าเปียกชื้น				
16. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าจะผ่านพ้นความกดดันไปด้วยดี				
17. ข้าพเจ้ารู้สึกร่างกายอึดอัด ตึงเครียด				

ภาคผนวก ค

รายชื่อทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

**รายชื่อทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27
ระหว่างวันที่ 20-31 มีนาคม 2554 ณ จังหวัดอุดรธานี**

1. จังหวัดอุดรธานี	ทีมจังหวัดเจ้าภาพกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 (พ.ศ. 2554)
2. จังหวัดศรีสะเกษ	ทีมชนะเลิศฟุตบอลชายกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 (พ.ศ. 2553)
3. จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ทีมตัวแทนภาค 1
4. จังหวัดชลบุรี	ทีมตัวแทนภาค 1
5. จังหวัดนครสวรรค์	ทีมตัวแทนภาค 2
6. จังหวัดสุพรรณบุรี	ทีมตัวแทนภาค 2
7. จังหวัดศรีสะเกษ	ทีมตัวแทนภาค 3
8. จังหวัดอุบลราชธานี	ทีมตัวแทนภาค 3
9. จังหวัดกระบี่	ทีมตัวแทนภาค 4
10. จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ทีมตัวแทนภาค 4
11. จังหวัดเชียงใหม่	ทีมตัวแทนภาค 5
12. จังหวัดลำปาง	ทีมตัวแทนภาค 5

ภาคผนวก ง
มาตรฐานของการประเมินค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตารางผนวกที่ 1 มาตรฐานของการประเมินค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ Kirkendall, Grubber and Johnson (1987)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความเที่ยงตรง	ความเชื่อถือได้	ความเป็นปรนัย
ดีมาก	0.80-1.00	0.90-1.00	0.95-1.00
ดี	0.70-0.79	0.80-0.89	0.85-0.94
ยอมรับ	0.50-0.69	0.60-0.79	0.70-0.84
ต่ำ	0.00-0.49	0.00-0.59	0.00-0.69

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นายปิยชาติ ชินชัย
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 23 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2550 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-พลศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน ครูพลศึกษา โรงเรียนจิตรลดา ฝ่ายประถมศึกษา